

సంయుభాబా

ఆధ్యాత్మిక వైష్ణవ మహాపత్రిక

సంపుటి: 41 సంచిక: 02

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

జూన్ 2023

వెల - ₹ 10.00

ఏగ్జయిస్ట్ ట్రావేల్స్ మంగళ్ రైల్ ఆరాధనల్ క్రొవము

(03-06-2023)

ఈ నెల పండుగలు

జూన్ 03 - పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ రెండవ ఆరాధనా మహాత్మవము

జూన్ 04 - శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారి జయంతి (తిథి ప్రకారము - జ్యేష్ఠ పొర్చుపి)

“ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణతయందు అభిలాష గలవారికి ఏ మార్గాన్నపలంభించాలా, ఏ మహాత్ముడు చెప్పింది, లేక ఏ మతం చెప్పింది నమ్మాలా అని సందేహాలు కలుగుతుంటాయి. ‘ఏ మార్గమైనా సరిగా ఆచరిస్తే ఒకే స్థితికి దారితీస్తుంది’ అన్న విషయం వివిధ మార్గాలలో, వివిధ మతాలలో కనిపించే మహాత్ముల చరిత్రలలో నిరూపితమైంది. ఐనా కొండరికి ఈ సందేహం తీరదు. దీనికితోడు అన్ని రంగాలలోనూ అవినీతి ప్రబలినట్టే ఈ రంగంలో కూడా సామర్థ్యంలేని వారనేకమంది ప్రజలను మోసగించి స్వప్రయోజనాలను సాధించుకోవడం చాలా విరివిగా జరుగుతోంది. ఇది చాలదన్నట్లు ఒక మహాత్ముని భక్తులు ఇతర మహాత్ములంతా దొంగలూ, వంచకులూ అని దుష్టిగారం చెయ్యడం చాలా విరివిగా జరుగుతోంది. ఇవన్నీ కలిసి సత్యాన్వేషకుడికి ఎన్నో చిక్కులు తెచ్చిపెడుతున్నాయి. ఈ పరిస్థితులలో కబీరు, రఘు మహార్షి, సాయిబాబా, రామకృష్ణ పరమహంస వంటి అనేక మహాత్ములు చెప్పిన ఒక్క సత్యం ఆశాజ్యోతిగా మెరుస్తుంది. ‘అన్వేషకుడి ఆర్తి తీవ్రమైనపుడు అతనికి తగిన మార్గం చూపే మహాత్ముడు అతనికి లభిస్తారు’ అని చెప్పారు. మహాత్ముల చరిత్రలలో ఇటువంటి నిదర్శనాలైన్నానా చూడవచ్చు. నా అనుభవంలో మహాత్ముల చరిత్ర పఠన, వారి ఉపదేశాలను గూర్చిన చింతన, వారిని ధ్యానం చెయ్యడం చాలా ప్రయోజనకారిగా కనిపిస్తూన్నాయి.”

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిశరాల భరద్వాజ

శ్రీ కిరణ్ నొఱుఖాభా చేసిన చమత్కారాలు ?

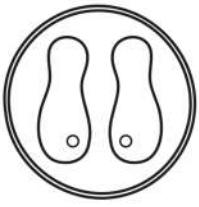
పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కి రాల భరద్వాజ

ఈ నాడు మన రాష్ట్రంలోనే ఎందరో మహాసీయులుగా పూజింపబడుతున్నారు. వీరులో చాలామంది విభూతి, లాకెట్లు గడియారాలు మొందు వస్తువులు చిత్రమైన లీతిన “సృష్టించి” యిస్తున్నారు. వారిచుట్టూ ఎందరో ధనికులు, విద్యావంతులు, విజ్ఞాన శాస్త్రవేత్తలూ గూడ చేరుతున్నారు. వీరులో విదేశీయులు గూడ వున్నారు. కొందరు మహాసీయులు యింద్ర భవనాలలో జీవిస్తూ, ఖరీదైన విదేశీయ కార్డలో తిరుగుతూ వున్నారు. దేశంలో వీరిపట్ల అపారమైన భక్తికలవారూ కలోరమైన విమర్శలు చేసే వారున్నారు. సామాన్యులకు ఈ ద్వాంద్వాభాలలో ఏది సరియైనది అన్న సందేహం ఎదురోతోంది.

అయితే ఈ కథ ఈనాటిబి కాదు. ఆధ్యాత్మికత మతము అన్నపా మానవవైజంలోనే విడధియలేని అంతర్భూగాలని నేటి ఆంత్రోపాలజిష్టల పరిశోధనలు నిరూపిస్తున్నాయి. ఏదో ఒక విధమైన మతాభినవేశము, ఆధ్యాత్మ విధ్య ప్రపంచంలోనీ అన్ని జాతులవారిలోను అనాధిగా వుండడమే భిన్నికి గుర్తు. ఇందుకు మన యోగశాస్త్రం ఒక వివరణ నిచ్చింది. దాని ప్రకారం యిప్పుడు మనకు అద్భుతాలు, ప్రకృతికి అతీతమూ అయినవిగా కన్పించే ఈ ‘మహిమలు’ అట్టివి గానేరవని, ప్రకృతిలోని అంతర్భూగాలేనని ఆ శాస్త్రం చెబుతుంది. మనకిప్పుడు ప్రకృతిలో గోచరించే ప్రకృతి ధర్మాలు ఆ ప్రకృతియొక్క సంపూర్ణ తత్త్వం కాదని, అపారమైన ప్రకృతిలో పరిమిత పరిశేలనాశక్తి గల మన యింద్రియాలు, వాటివలన

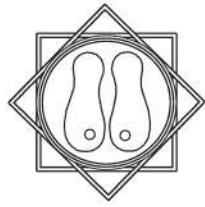
సామాన్యంగా మన మనస్సుకు గోచరించే అంశాలను మాత్రమే మనము చూస్తామని ఈ శాస్త్రం చెబుతుంది. ఏ కారణం చేతనయినా మన యింద్రియాల పరిశేలనా శక్తిగాని, మన మనస్సుయొక్క అవగాహనా శక్తినిగాని పెంచుకోగలిగితే అప్పుడు మాత్రమే మనకనుభవమయ్య ప్రకృతి ధర్మాలన్నే వుంటాయి. నిజానికి వాటికి అంతేలేదు. మన పరిశేలనా అవగాహనా శక్తుల పరిమితే ప్రకృతి ధర్మాల పరిమితిగా మనకనుభవమౌతుంది. అట్టి విశిష్టమైన స్థితిని పాంచిన వారనుభవించే పనిచేయగల లీతులు; అట్టి స్థితిలేని సామాన్యులకు మహిమలుగానూ, ప్రకృతి కతీతమైనవిగానూ అనిపిస్తాయి - గానీ నిజానికి అటీ ప్రాకృతికమైనవేనని యోగశాస్త్రం చెబుతుంది. అలా చూస్తే ఆ శక్తులు కలవాలని ఆరాధించవలసిన అవసరమూ లేదు, విమర్శించవలసిన అవసరమూ లేదు.

కాని సర్వజీవులు తపించేది తృప్తి శాంతులకోసం. జీవితంలో ఎన్నివున్నావ్యక్తులను ఏదో ఒక వెలితి, అనంపూర్ణి, అనంతృప్తి పీడిస్తూనే వుంటాయి. వాటినెలా జయించాలన్నదే మనవ జీవిత సమస్య. అట్టి అనంతృప్తిని శాశ్వతంగా జయించడం చేతకాక తాత్కాలికంగానైనా మరవాలన్న ప్రయత్నమే, మానవులు సిలిసంపదలు కూడబెట్టడము, భోగవిలాసాలలో మునిగి తేల జూడటము, అందుకోసమే ఎంతటి అధర్మానికైనా వెనుచీయకపోవడమే సమాజంలో అనమానత, అభిసీతి పెచ్చుపెరగడానికి కారణం. ఇట్టి అనంతృప్తి అందరికీ సామాన్యమేనని గుర్తించలేని

సెంట్రమాంగ

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:41

జూన్-2023

సంఖిక:02

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన ‘సాయిబాబా’

విషయ సూచిక

01.	శ్రీ శిలాం సాయిబాబా చేసిన ఉమత్తులాలు?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపుత్రులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	సర్వసమన్వయ కర్త	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	సజీవ సన్మిథ!!	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	15
05.	మాతృదేవి స్వతులు	శ్రీమతి వెల్లంకి విజయలక్ష్మి	18
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	19
07.	మరికొందరు భక్తులు	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	21
08.	శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధులు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	22
09.	ఆశాజీవ్తి	శ్రీ వాసుదేవరావు	24
10.	ద్వారకామాయి అన్సీభవమండపము	శ్రీమతి జయప్రద	25
11.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీ రామకృష్ణశర్మ	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

ఫోన్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయిబాబు పత్రికలో వెలువు వైపు వ్యాపాలకు, ఉభప్రాయోలకు ఉయ్యా రచయితలే బోధ్యము.

వ్యక్తులు తమలోనే అట్టికొరత, లోపము వున్నాయను ఆత్మన్యానతా భావాన్ని (జన్మిలయాలటీ కాంప్లెక్స్)కు గురియోతారు. ఓసిని విస్మిలించగలగడానికి అట్టివారు సాటివారి మనునలను, గౌరవాన్ని పాందాలని జూస్తారు. ఫాస్ట్ లస్ట్ ఈ బలహీనతలపైననే ఆధారపడ్డాయి. తమ అందము, వేషభాషలు, ధనము, కళానైపుణ్యాలు నేటి సమాజంలో ఎక్కువభాగం యిట్టి ప్రయత్నాలుగానే పరిణమిస్తున్నాయి. కనుక యిట్టి తృప్తి, శాంతి పాందే మార్గాన్ని సర్వులకూ తెలుపుతే తప్ప అటు సమాజంలో ధర్మము, యిటు వ్యక్తులకు శాంతి కలిగే అవకాశమేలేదు. ఆ మార్గమే ఆధ్యాత్మికత. ఓసికంటే ముందు సర్వులకూ తిండి, గుడ్డ లజించడమే ముఖ్యమునడం సలిగాదు. సలియైన తృప్తికి మార్గం తెలియక ప్రతివారూ షై తెల్పిన రీతులలో ధనము పదవి మొ||న వాటిని అక్కమముగానైనా మూటగట్టికోవాలని తపిస్తున్నంతసేపూ అందరికి తిండి, గుడ్డ దొరికే అవకాశమే వుండజాలదు. ఈ సమస్యను పరిష్కిరించగల ఆధ్యాత్మికతను ఎవరికివారు సాధించుకుంటూ, సాటివారికి తెల్పుకుంటూ పోవడమే సర్వమానవులకూ ఉత్తమమైన కర్తవ్యము.

ఇలా అంటే ప్రతి ఒక్కలికి సమాజం పట్ల, తన కుటుంబం పట్ల, తన పట్ల నిర్విటించవలసిన కర్తవ్యాలను విడిచిపెట్టి ముక్కమూసుకోవాలని తలచరాదు. అతడు ఫిటిని నిర్విటించడంలో ఒక ముఖ్యమైన భాగంగా ఆధ్యాత్మికిద్దను గూడ గుర్తించాలని మాత్రమే. ఇది ఎలాగో దొంగదాలిగా పరీక్ష పొషై ఉద్యోగం సంపాదించుకోడానికి బదులుగా - నిజాయితీతో విద్యను సామర్థ్యాన్ని పెంచుకుని తన భాధ్యత చక్కగా నిర్విటించడం ద్వారా భుక్తి సంపాదించుకోవడం లాంటిది. సాటివారు గూడ అలానే చేసేలా ప్రభోచించి పోత్తమైంచడం లాంటిది.

ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో గూడ ఈ రెండు వైపులు చరిత్ర పాండుగునా కనిపిస్తాయి. సామాన్య మానవుడు తన జీవితంలోగల అనుంతృప్తి, అశాంతుల వలన ఆత్మ న్యానతాభావానికి ('జన్మిలయాలటీ కాంప్లెక్స్') గురియోతాడు. కారణం అట్టికొరత తనకు మాత్రమే వున్నదని తలుస్తాడు. దానిని విస్మిలించడానికి సాటివారి మనునలు పాందడమే మార్గమని తలుస్తాడు. కొందరు సిలిసంపదలను, అధికారాన్ని చేజిక్కించుకొని దానిని

సాధించుకోజూస్తారు. కొచ్చిమంబి ప్రత్యేకమైన సాధనద్వారా తమ యింటియ మనస్సుల శక్తులను పెంచుకొని, సాటివారు మహిమలని భ్రమించే పనులు జేసి వారి మనున పాందాలని జూస్తారు. అంతపట్టుదల లేనివారు హస్తలాఘవం వంటి కుయుక్కలతో నకిలీ మహిమలు చూపి ధనము, కీల్ సంపాదించుకోజూస్తారు. కాని బహు కొచ్చిమంబి మాత్రం అశాంతి - అసంతృప్తి సర్వమానవులకు సహజమేనని తెలిసి వాటిని నివారించుకొనే మార్గాన్ని తాము సాధించుకొని, సాటివారు గూడ సాధించుకొనేలా పోత్తమైంచ జూస్తారు. ఏరు అసలైన మహానీయులు. మొదటి రెండు రకాలవారిని యోగబ్రష్టులు అంటారు. అంటే ఆధ్యాత్మికతయొక్క అసలు లక్ష్మీన్ని సాధించే బదులు ప్రధానమైన మానవజీవిత సమస్యకు ఏ విధంగానూ దోహదం చేయిని లక్ష్మీలకోసం ప్రాకులాడుతారు. అటువంటి ఆత్మన్యానతా భావంతోనే, దాని నుండి జనించిన వ్యామోహలలో పుగ్గుతుండే సామాన్యుల దృష్టి అసలు జీవిత లక్ష్మిం వైపునుండి మరల వాటిపైకి ప్రసరిస్తుంది. అసలైన ఆధ్యాత్మికతను సాధించుకొంటున్న వారిలోగూడ 'మహిమ' మేల్కొనవచ్చు, కాని వారికంబి అప్రధానమవుతుంది. ఏరు యోగబ్రష్టులవలె సాటివారి దృష్టిని మహిమల వైపుకి మరల నివ్వక అసలైన ఆధ్యాత్మికతకు అవసరమైన సర్వమానవ సౌభ్యాత్మాన్ని, సర్వజీవులూ పరమాత్మ రూపాలేనన్న ఎఱుకను కల్గించడానికి, కీప్పమైన పరిస్థితులలో భక్తులనాదుకొని వారి కృతజ్ఞతతో నిజమైన ఆధ్యాత్మిక లక్ష్మీనికి వారిని బంధిస్తారు.

ప్రపంచంలోని ఆధ్యాత్మిక సాంప్రదాయాలస్తు

యోగబ్రష్టుల విధానాలను నిరసించి మహాత్ముల విధానాలను కీల్తించాయి. కారణం యోగబ్రష్టుల విధానాలలో ఆధ్యాత్మ విద్యగూడ సమాజానికి శ్రేయస్కరంగాని లీతిన కీల్తికాంక్ష మొ||న మానవ బలహీనతలకు లోభరుస్తుంది. మహాత్ముల వలన సమాజంలో ధర్మము పట్టిప్పమవుతే యోగబ్రష్టులవలన కీల్తి-ధనకాంక్షలు బలపడి ఆధ్యాత్మవిద్యకే కళంకం తెస్తాయి. తమ వ్యక్తిగతమైన మహిమలను కీల్తి-అభిక్షుతల కోసం వాడుకొన్నపారే పురాణాలలోని రాక్షసులు. బ్రహ్మర్థి కాకముందు విశ్వామిత్రుడు చేసిన మహిమలను బుషులు నింద్యమైనవిగానే వల్లించారు. అట్టి మహిమలనే క్షుద్ర విద్యలుగా యోగ, మంత్ర శాస్త్రాలు అభివర్షించాయి.

మిగతా 29వ పేజీలో

పురివ్యాస్

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న : - స్త్రీలు మెన్సేస్ వలన ఆటంకం కళ్లినపుడు ఎన్ని రోజులు పూజ చేయగూడదు. ఎన్ని రోజులు 'శ్రీ గురుచలిత్త' సాయిబాబా జీవితచలిత్త' పారాయణ చేయగూడదరో చెప్పగోర్తాము.

- లక్ష్మీకాంతమై, రంగుతోట, ఒంగోలు

జవాబు : - ఆధ్యాత్మికతంత్రా మానవుడు ఆంతరంగికంగా పరిశుద్ధడపడమే. శుద్ధి లేక శౌచము రెండు విధాలు; బాహ్యము, అంతరంగికమున్నా. మానసిక, శాస్త్రిక శౌచము బాహ్యము. ఆధ్యాత్మిక శౌచము ఆంతరంగికము. ధ్యానం ఆధ్యాత్మికముకి మార్గం. ఆరోగ్యమైన ఆహారం, న్యాయార్థిత జీవనము, దానము, ఇంద్రియ మనోనిర్గహములు, వివేకంతో రాగ ద్వేష మమకారాలను తొలగించుకొనడమూ శాస్త్రిక మానసిక శుద్ధికి కారణాలు.

మీ ప్రశ్న శాస్త్రిక శుచికి సంబంధించినది. మనస్సుకూ శశిరాసికి సామాన్యలందలతోనూ అవినాభావ సంబంధముంటుంది. పూర్తిగా మనస్సును పశంచేసుకున్న వారిని మాత్రమే దేహసంబంధమైన అశుభి ఏమీచేయలేదు. భోజనానికి ముందు చేతులు కడుకొనడంలాగా నిద్రలేవగనే మలమూత్ర విసర్జనలు; పఱ్పు తోమడం లాగా బహిష్మ విషయంలో గూడ శుచిని పాటించడం కొంతైనా అవసరం.

ఈ విషయంలో ఎంతవరకు వాటిని పాటించితీరాలన్నది మన మారాధించే మూర్తినిబట్టి వుంటుంది. ఉదాహరణకు శ్రీ రాఘవేంద్ర స్వామి, శ్రీ పాదవల్లభులు, శ్రీ నృసింహ సరస్వతిస్వామి బహు ఆచారవంతులు, కనుక వారి విషయంలో మనం బహిష్మ సమయంలో పూజ, పారాయణ చేయక మరుస్నానమయ్యాకనే వారిని

పూజించాలి. వారి చలిత్తులు పారాయణ చేయ్యాలి. కారణం అప్పుడు మనకు వారిసన్నిధి లజస్తుంది. శ్రీ సాయి చాలా మితంగా మాత్రమే శుచిని పాటించారు కనుక వారి చలిత్త బహిష్మ సమయంలో ఆపి స్నానమయ్యాక చేయవచ్చు. కాని నేటి పరిస్థితుల ననుసలంబి బహిష్మ సమయాలలో కూడ స్త్రీలు యింటిపనులు చేసుకొనక తప్పడం లేదు. కనుక సాయిచలిత్త పారాయణ బహిష్మయిన మొదటి రోజు మాత్రం మాని మిగిలిన రోజులు చేయవచ్చు. పూజగూడ అంతే. ఆ సమయంలో స్త్రీలు విడిగావుండే అవకాశముంటే ఆ నాల్గు రోజులు ఆపి మిగిలిన మూడు వారాలలోనే పారాయణ చేసుకొనడం ఉత్తమం. శ్రీ సాయి లీలలను, నామాన్ని మాత్రం సదా స్ఫురించవచ్చు. ●

(ఏప్రిల్ 2014 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

సుర్వసమస్వయ కర్త

పూజ్య గురుపత్రి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

ఎ ది వైభిక సాంప్రదాయక నిలయమా? లేక ఆధునిక నాగరిక నివాసమా? .....అవును, అది రెండింటినీ సమన్వయం చేసిన మహాశాధం! అక్కడ వైభిక సాంప్రదాయాన్ని చక్కగా పాటిస్తారు. అలాగే ఆధునిక నాగరికతను గూడ సక్రమంగా అవలంజిస్తారు. ఈ రెండింటి యొక్క సమన్వయాలోపం అక్కడ మమ్మకు కూడా కనిపించదు. చూస్తుంటే, ఆలోచిస్తుంటే అవి రెండూ వేరుగావనే భావనేగాక ఆచరణగూడ అక్కడ కనిపిస్తుంది. ఎవరి ధర్మాన్ని వారు చక్కగా పాటించడము, భార్యాభర్తల మధ్య సలయైన అవగాహన, పిల్లల పెంపకంలో పుండువలసిన శ్రద్ధ, జార్తతలు; బంధువులపట్ల బాధ్యత, సాటివారితో సమైక్యత; సమాజం పట్ల నైతిక బాధ్యత - ఇవన్నీ ఒకే పుష్పగుచ్ఛంలో పుష్పులు ఇమిడినట్లు ఆ కుటుంబంలో ఇమిడి పుంటాయి. అక్కడ ఎంతటి కీష్ట సమన్వ్య ఎదురైనా అవలీలగా ఎదుర్కొనే ధైర్యము - ఎంతటి అశాంతి పరిస్థితి ఏర్పడినా శాంతిగా మలచుకోగల వివేకమూ - కనిపిస్తాయి. అక్కడ తోచనితనము పుండు. నిత్యనూతనత్వమే జీవిస్తుంది. అశాంతి, దైన్యము, అభద్రతాభావము, నిరాశ, నిస్పూహ, జీవితంపట్ల విరక్తి, ఇతరులపట్ల అసూయ, ద్వేషాదులు - ఇంకా ఎన్నో కలబోసిన నేటి సమాజంలో ఇవేపీ చెంతకు రాసియని కుటుంబము ఒకటి వున్నదా? అనే సందేహము ఎవరికైనా కలుగవచ్చు. అందుకు సమాధానమే మన శ్రీ ఎక్కిరాల అనంతాచార్యులవారి కుటుంబం.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల కృతజ్ఞతారాధన మహాత్మవ
25వ వార్లుకోత్తువ సందర్భంగా శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల

అనంతాచార్యులవారి మహాత్మ జీవన విధానం గూల్చి, ఆ కుటుంబం గూల్చి క్లూప్టంగా చెప్పుకుండాము. శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులవారు సాంప్రదాయక వైష్ణవ కుటుంబంలో 1897లో జన్మించారు. ఆనాడు అంటే 100 సం||ల క్రితం కుల వ్యవస్థ ఎంత బలీయంగా వుండేదో ప్రత్యేకంగా చెప్పునవసరం లేదనుకుంటాను. ఆచార వ్యవహారాలు ఎక్కువగా వున్న బ్రాహ్మణ కుటుంబంలో జన్మించినప్పటికీ ఆయన పీటికి మూలమైన, పీటికి అతీతమైన సత్యంపట్ల సలయైన అవగాహన కలిగిపున్నారనే చెప్పాలి. కారణం ఆయన ఆచరణ దానికి అనుగుణంగానూ, ఇస్నంగానూ గూడా పుండుడమే. ఆయన ఆంగ్లంలో ఉన్నత విద్యనభ్యసించి ఎమ్.ఎ. (ఇంగ్లీషు) లో పట్టా సంపాదించారు. అంతేగాక వైభిక గురువు వద్ద వేదవిద్యను గూడ అభ్యసించి అందులో నిష్టాతులయ్యారు. ఆంగ్లవిద్యలో ఏ విధంగానైతే ఆంగ్లములో ప్రత్యేక శిక్షణ పాఠార్థి, అలాగే వేదవిద్యలో గూడ బుగ్గేదంలో ప్రత్యేక శిక్షణ పాఠారు.

ఆంగ్లవిద్య నభ్యసించినప్పటికీ తెల్లవారు నిర్వహించే ఉద్యోగాల జోలికి వెళ్ళక బుగ్గేదంలోని ఆయుర్వేద వైద్యవిధానం పట్ల ఆకర్షితులై స్వంతంగా ఆయుర్వేద వైద్యంలో ఎంతోమంచి వ్యాధిర్స్థలను స్వస్థలను చేశారు. ఆయుర్వేద వైద్యుడిగా గొప్పబ్యాంచి గడించారు. ఒక ప్రక్క యోగంలో ఉన్నత స్థితినందుకోవడంలోనూ, మరొక ప్రక్క మల్లయుద్ధంలో ప్రాచీణ్యత సంపాదించడంలోనూ ఆయనకుగల సామర్థ్యం అపొరం.

తర్వాత తన ఇష్టాయష్టాలకు తావిష్వక గురువు చెప్పిన కన్యనే వివాహం చేసుకోవడం ఆయనలోని మరొక

ప్రత్యేకత. అనుకూలవతియైన శ్రీమతి బుచ్చిలక్ష్మిగాలతో వారి వైవాహికజీవితం చక్కగా సాగింది. కానీ కొంతకాలం తర్వాత ఆమె అనారోగ్యం పొల్చునారు. తీవ్ర అనారోగ్యంతో బాధపడుతున్నప్పటికీ, ఇంట్లో అత్తలు, ఆడపడుచులు, తోటికోడండు మొఱన కుటుంబ సభ్యులతో వచ్చే సమస్యలు ఎన్ని పున్నప్పటికీ ఆమె ఎంతో ఓర్పుతో అన్నింటినీ భరించేవారు. కుటుంబసభ్యులపట్ల, భర్తపట్ల, పిల్లలపట్ల ఆమె తన బాధ్యతను ఎన్నడూ విస్మరించలేదు. ఆమె ఆరోగ్యం పూర్తగా క్షీణించిపోతున్న సమయంలో గూడ ఆమె కృంగిపాశలేదు. ఒకప్పక్క అయిదుగురు పిల్లలు, అందునా మరీ పసిపిల్లలు ఇద్దరు - మరొకప్పక్క తనను ప్రాణంగా చూసుకునే భర్త - తాను ధైర్యం కోల్పోతే వారి పరిస్థితి, మానసిక స్థితి ఎలా వుంటుందోనన్న ఆలోచనే ఆమె ధైర్యంతో వుండడానికి కారణం కావచ్చు. ఏది ఏమైనా ఆమె చివరిదశలో ఇక పడుకుంటే చనిపోతావని వైద్యులు స్వస్ఫం చేసినప్పటికీ ధైర్యంతో 40 రోజులపాటు కూర్చునే వుండి, ఇక కూర్చోలేక, అదే నిబ్బరంతో తాను పడుకోవడానికి - అంటే తాను మరణించడానికి సిద్ధమేనని చెప్పిన భీశాలి, ధైర్యశాలి ఆమె. ఇంతకంటే ఆమె యొక్క గొప్పతనాన్ని చాటి చెప్పే విషయం మరొకటి ఏముంటుంది? ఎవరి జీవితంలోనైనా ఇటువంటి పరిస్థితి వస్తే అంత ధైర్యంగా ఎదుర్కొను సాహసం ఎవరికైనా ఉంటుందా?

ఇక శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులవారి విషయానికి వస్తే..... భార్య వియోగంతో ఒంటలి జీవితం, తల్లిలేని పిల్లలు - అందునా తెలిసీ తెలియని వయస్సులో అమ్మ కావాలని ఏద్దే పసిపిల్లవాడు, ఒక చోట వైద్యులా పెట్టుకోవటం గాక ఊరూరా తిలగే వైద్యవృత్తి - ఇది అప్పటి ఆయన పరిస్థితి. జీవితంలో సంభవించిన ఇంతటి కష్టపరిస్థితులు అనే ఎదురుగాడ్చులకు చెదరక నిలబడ్డ మేరువర్ధతంవలె భీరగంభీరుడు ఆయన. అంతటి పరిస్థితిలోనూ ఎవరికి తన జిడ్డలను దత్తతనిప్పక తల్లిని మరిపించేలా వారి అలనాపాలనా చూస్తూ, వైద్యవృత్తిని నిరాటంకంగా నిర్వించారు.

ఇంతవరకూ చేయడం అక్కడక్కడా మరికొంతమంది చేసివుండపచ్చ. సాధారణంగా ఎవరూ చేయలేని ఆయనలోని అంశం మరొకటి పున్నది. అది వ్యక్తి స్వాతంత్యం. మన జీవితంలోని ప్రతి విషయమూ మన ఇష్టాయిష్టాల ప్రకారమే ఎలాగైతే జరగాలని

అనుకుంటామో అలా ప్రతివారికి వుంటుంది గనుక ఆయన ఆ అంశానికి ప్రాధాన్యత నిచ్చారు. కారణం వ్యక్తి వికాసం దానిమీదనే ఆధారపడుతుంది గనుక. ఇతరులు పట్టుకుంటేగానీ నడువని వాడికి సంపూర్ణమైన నడక ఎలా వస్తుంది? కనుక నడక వలనే నడత గూడ స్వాతంత్రంగానే వుండాలన్నది వారి ఉద్దేశ్యం. అందుకని తన పిల్లలపట్ల గానీ, తనతో సంబంధమన్న ఎవరిపట్లనైనాసరే, తన భావాలను రుద్దేవారు గాదు. వారి తిండి, బట్టలు, చదువు విషయాలలోనే గాక వివాహ విషయంలో గూడ సంపూర్ణ స్వాతంత్ర్యాన్ని ఆయన యిచ్చారు. చివరకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు తాము వివాహం చేసుకోనని స్వస్ఫంగా చెప్పినప్పుడు “నువ్వు వివాహం చేసుకోవడం నా అభమతం. నువ్వు ఎవరిని చేసుకున్నా సరే- చివరకు నిమ్మజాతిపిల్లను చేసుకున్నా సరే నాకిష్టమేనని” - అంత స్వస్ఫంగా చెప్పిన నేటి నాగరికతావాది ఆయన.

ఇతరులపై ఆధారపడుతండ్రా, తనకు తానుగా బ్రతకడం నేర్చుకుని, చేతనైతే సాధ్యమైనంత ఇతరులకు సహాయం చేయాలనే దృఢవిశ్వాసం కలవారాయన. అందుకనే తాము ఎంత పెద్దవారైనప్పటికీ ఎవరి ఇంట్లోనూ వుండక, తామే స్వయంగా వండుకుంటూ ఒంటలిగానే (తాము చేసుకోగలిగినంతవరకూ) జీవించారు.

అంతేగాక నాటి సమాజమ్మవస్తుకు వ్యతిరేకంగా కనిపించే కులమత భేదాలను ఏమాత్రం పట్టించుకోకి తన యింట ఒక చాకలి పిల్లవానికి ఆశ్రయమిచ్చి, అతనికి వైద్యవృత్తిని నేటి, అతనికి జీవనోపాధి కల్పించి వివాహం చేశారు.

యువకులకు మల్లవిద్యను ఉచితంగా నేర్చడంతో పాటు వారికి పలసిన శౌష్ట్వికాపోరం గూడ ఉచితంగా పెట్టిన ఉదారుడాయన.

అంతేగాక ‘భరద్వాజ గురుకులం’ అనే పేరుతో ఒక గురుకులాన్ని స్థాపించి, అందులో కులమతభేద వివక్షత లేకుండా తమ పిల్లలతో పాటుగా నిరక్కరాస్యులైన పల్లటూలి ప్రజల పిల్లలకు గూడ విద్యను బోధించిన మనుడు.

ఆరోజుల్లోనే నెలకు 30,40వేలు ఆళ్ళించినప్పటికీ తనకు, తన పిల్లలకంటూ ఏమీ దాచిపెట్టుకోలేదు. “ముందు సంగతేమిటి? కనీసం ఒక స్వంత ఇల్లెనా కట్టుకోరాదా?” అని హితులు, సన్నిహితులు చెప్పినప్పుడు, “మన సంపాదన సాధ్యమైనంతగా ఇతరులకు ఉపయోగపడాలి. పిల్లలు వాళ్ళ

కాళ్ళమీద వాళ్ళు నిలబడి వాళ్ళ పోషణ బాధ్యత వారే చూసుకోవాలి. రెక్కలు యివ్వడం వరకే మన పని” అని సమాధానం చెప్పిన మానవతూపాఠి ఆయన.

స్వచ్ఛమైన, అంటే సలయైన, అంటే కలుషితంగాని వైభిత ఏమి చెబుతుందో, అలాగే ఎటువంటి కాలుష్యము లేని ఆధునికత అదే బోధిస్తుంది.

ఆధునికత ఏం చెబుతుంది. కులమత విఫేదాలు లేని సమాజం కావాలంటుంది.

వేదకాలంలో గూడా అదే పాటించబడింది. అక్కడ కులమత వ్యవస్థలేదు. గుణాన్ని బట్టి, ప్రవృత్తిని బట్టి మాత్రమే వాలకి ఆ పేరు విభించబడింది. ఉదాహరణకు వ్యాపారం చేసేవానికి వర్తకుడు అనీ, గుడ్డలు ఉత్తికేవానిని చాకలి అనీ, యజ్ఞయాగాదులు చేసేవాలని భూహ్యాణలు అనీ పిలిచేవారు. చివరకు రాజు గూడా ఒకే కులానికి చెందినవాడుగా వుండేవాడు గాదు. చాకలికి పుట్టినవాడైనా రాజ్యాన్ని పొలించవచ్చు. వేశ్య కుమారుడైనా బ్రహ్మవిద్యను నేర్చుకోవచ్చు. వారు చేసే పనులను బట్టి ఏదో ఒక గుర్తు పుండాలి గనుక ఆ పేర్లతో పిలిచేవారు. నేటి కాలంలో గూడా వైద్యవృత్తిని చేపట్టిన వాలని వైద్యులని, న్యాయ వృత్తిని చేపట్టిన వాలని న్యాయవాడులనీ, కూలీపని చేసేవాలని కూలీలని పిలుస్తూనే వున్నాము గదా!

కాకపోతే మధ్యలో ఈ వ్యవస్థ పోయి ఏ వృత్తిని చేపట్టినవాలని ఆ కులంగా భావించి వాలి సంతతిని ఆ కులంవాలిగా భావించడం జరగడం వల్ల ఇప్పుడును కులవ్యవస్థ ఏర్పడింది.

అయితే నేటి సమాజంలో కులభేదాలు నిర్మాలించబడ్డాయా? అన్ని కులాలూ ఒకటేనని చెబుతూనే ఒక కులం వాలికి ప్రతిదానిలోనూ రాయితీలు యివ్వడంలోనూ, తమ వాలికి అన్నింటిలోనూ ప్రత్యేకత చూపించడంలోనూ, ప్రేమించినవారు జిన్న కులస్తులైతే వాలి వివాహానికి ఒప్పుకోకపోడం లోనూ కులవ్యవస్థ ఎంతగా బలపడిపున్నదో గమనించవచ్చు.

నాగరికత సాభించామనే నేటి సమాజంలోనే కులవ్యవస్థ ఇంత బలీయంగా వుంటే అప్పుడాయన అలాంటి భావాన్ని వ్యక్తం చేయడంలో ఆయన ఎంత ఆధునిక భావాలు గలవారో అర్థమౌతుంది. అంతేగాక ఆయన భూహ్యాణలైనప్పటికీ ఏ కులానికి చెందినవాలి గృహంలోనైనా నిస్సంకోచంగా భోజనం చేసేవారు.

ఇంతకూ అట్టి కుటుంబం వల్ల ప్రయోజనమేమిటి? బిసికి సమాధానం ఎంతైనా చెప్పవచ్చు.

శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులవారుల్ల లోకానికి ఎంతో శైయస్సు చేకూలంది. శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులవారు వేదవిజ్ఞానాన్ని లోకానికి అంబించారు. ఆయనకు నలుగురు కుమారులు. వారందరూ ఆధునిక ఉన్నత విద్యలను అభ్యసించి విశ్వవిద్యాలయాలనుంచి పట్టబడ్డునైనవారే.

శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులవారి పెద్దకుమారుడైన శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల కృష్ణమాచార్యులవారు W.T.T. అను సంస్థను స్థాపించి, ప్రజలను ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో నడిపించారు. ఎన్నో వేలమందికి ఆయన గురువులై కులపతిగా పేరుపొందారు.

రెండవవారైన శ్రీమాన్ వేదవ్యాసగారు ‘యుస్కోప్’ అను సంస్థను స్థాపించి ప్రజలను ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో నడిపించారు.

మూడవవారైన శ్రీమాన్ భోధాయనగారు ప్రభాత ఆయద్వేద వైద్యులై ఎంతోమందికి ఉత్తమమైన వైద్యులేవనంబించారు.

ఇక నాలుగవ కుమారులు మన పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు. ఆయన శ్రీ శిలాంగీసాయి కల్పరల్ మిషన్సు స్థాపించి ఎంతోమందిని ఆధ్యాత్మిక, వైజ్ఞానిక పథంలో నడిపించారు.

నేడు సాయిబాబా భక్తులుగా ఇన్ని కోట్లమంది అంద్రులు, ఇతర రాష్ట్రాలవారు, దేశస్తులు రూపొందడానికి మూలకారణం ఆయనేననడంలో సందేహం లేదు.

ఇంతకంటే ఏ కుటుంబం వల్లనైనా జరుగవలసిన శైయస్సు ఏమున్నది? పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అనంతాచార్యులవారిలోని సద్గుణా లన్నింటిసీ పుణికి పుచ్చుకున్నారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల గులంబి కొద్దోగోప్పే పరిచయం పున్నవారందరికీ ఆయన మాతృవియోగము, అన్వేషణ, బాబా ఆయనకు ప్రసాదించిన అనుభవము, తర్వాత ఆయన చేసిన బాబా ప్రచారమూ తెలుగు. కాసీ అంతకు మించి ఆయన గులంబి చాలామందికి ఏమీ పెద్దగా తెలియదు. అందుకని ఆయన గులంబి ఈ సందర్భముగా కొంచెంతెలుసుకుండాము. ఇంతకూ ఆయన చేసినదేమిటి?

మొదటగా ఆయన సృష్టితత్వాన్ని గూర్చి అన్ని కోణాలనుంచి అన్వేషణతో యోచించి, వివేకంతో మధించి తెలుసుకున్నారు.

అంతేగాక అన్ని కుల, మత, వర్ష వ్యవస్థల గూర్చి, వివిధ

రకాలసమాజాల పరిస్థితులను గూర్చి, వివిధ వ్యవస్థల గూర్చి, వివిధ జాతుల మనుగడ గూర్చి, విశ్వంలోని ప్రతి అంశము గూర్చి, భగవంతుని గూర్చి, వివిధ మతాలలోని మహాత్ముల గూర్చి, వారు చెప్పిన సిద్ధాంతాల గూర్చి— పీటన్నింటినీ ఉపయోగించుకునే మానవజాతి గూర్చి క్షుణింగా తెలుసుకున్నారు. వాటిని ఏవిధంగా ఉపయోగించుకుంటే మానవుడికి తాను కోరుకునే సుఖశాంతులు లభిస్తాయో తెలియజేయడమే ఆయన తమ ధర్మంగా తలచారు, అదే బోధించారు.

అయితే ఆయన ‘సాయిబాబాను గూర్చి మాత్రమే ఎందుకు ప్రచారం చేశారు?’ అన్న ప్రశ్న కొందరికి కలుగవచ్చు. ప్రపంచంలోని అన్ని విషయాల గూర్చి క్షుణింగా అవగాహన చేసుకున్న ఆయన శ్రీ సాయిబాబా ప్రచారాన్ని ముఖ్యసాధనగా ఎన్నుకున్నారంటేనే అందులో విశిష్టత తప్పక వున్నదని మనం ఆర్థం చేసుకోవచ్చు. కానీ అంతమాత్రంతో ఆయన ఆగలేదు. మైన్ను, విద్య, వైద్యం మొదలైన అనేక అంశాల గూర్చి వారు చెప్పేవారు. వ్యాసాలలో కూడా ప్రాసేవారు. సర్వతోముఖమైన మానవ అభవ్యదీ ఆయన ఆశించిన లక్ష్యం. దానికి ఆధ్యాత్మికత కీలకం. అట్టి ఆధ్యాత్మికతకు పరాకాష్ట శ్రీ సాయి. అందుకే శ్రీ సాయి తత్త్వాన్ని మూడిస్తుంచారు మాస్టరుగారు.

“శ్రీ సాయిబాబా నేటి ప్రపంచము ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలన్నింటికి పరిష్కారమార్గంగా అవతలించారు” అని ఆయనే స్పష్టంగా చెప్పారు.

“నేటి ప్రజలు అమాయకంగా నకిలీ గురువులను ఆశ్రయిస్తున్నారు. వారికి అసలైన ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటో, నిజమైన ఆధ్యాత్మికవేత్తలు ఎలా వుంటారో తెలియదు. కనుక అసలైన ఆధ్యాత్మిక వేత్తలు, మహాత్ములు, అవధూతలు, భక్తులు, సన్మానులు ఎలా వుంటారో తెలిస్తే, వారు అటువంచివాలి జోలికి వెళ్లరు, మోసపోరు. ఉండాహారణకు ఏదైనా ఒక వస్తువుగానీ, పండుగానీ, పుష్పగానీ మరేదైనాగానీ ఎలా వుంటుందో తెలిస్తే దానిని గుర్తుపడ్డగలరు. అది కాని దానిని కాదనగలరు. అందుకని ‘నిజమైన ఆధ్యాత్మికత’ ను తెలియజేయడమే నా పని” అని విశ్వయంగా చెప్పేవారాయన.

ఎందరో నకిలీ గురువులు తమను తాము ఎంతో గోప్యవారమని, తమవద్దనున్న ఆధ్యాత్మికత మరేవులి దగ్గర లేదని, తాము ముక్కిని సహితం కరతలామలకంగా

ప్రసాదించగలమనీ చెప్పుకుంటున్నారు. నిజమైన గురువులు తాము గురువులమని గానీ, ఇతరులు శిష్యులిగానీ తలచరు. శిష్యులే వాల అనుభవాలను బట్టి వాలని గురువులుగాను, ఆవతార పురుషులుగానూ తలుస్తారు.

అందుకని ఆయన ఏది నిజమైన ఆధ్యాత్మికతో, ఏదికాదో తెలియజెప్పడానికి ప్రయత్నించారు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల బోధనలో మరొక ప్రత్యేకత గూడ వున్నది. అది మానవులలోని సంస్కారాలను సలయైన విధంగా సంస్కరించుకోవాలని చెప్పడం. “ఆధ్యాత్మికత అంటే భగవంతుని పేరట దానధర్మాలు, మంబిర, ఆశ్రమ నిర్మాణాలూ, జపధ్యాన పారాయణలు చేయడమేనని అనుకుంటారు. భగవంతుని పేరట ఉత్సవాలు ఎంతో వైభవంగా జరుపుకుంటారు. కానీ ఇతరుల వలెనే వారు గూడ అసూయాద్వేషాలతో అశాంతికి గుల అవుతూ వుంటారు. సుఖదుఃఖాలకు ఇతరులవలెనే స్పందిస్తుంటారు. మరి ఆధ్యాత్మికత వల్ల, భగవంతుని ఆశ్రయించడం వల్ల ప్రయోజనమేమున్నది? లౌకికంగా కోలకలు తీరడం తప్ప! అందుకనే ఆధ్యాత్మికత అంటే నాస్తికులకు అవహేళన కలుగుతున్నది” అనేవారాయన.

నేటి సమాజంలో లౌకిక వ్యవస్థలో ఎన్న కోణాలలోనైతే అస్తవ్యస్తత వున్నదో అలాగే ఆధ్యాత్మికతతలోనూ అస్తవ్యస్తత వున్నదని తలచి దానిని అన్న కోణాలనుంచి సలచేయడానికి ప్రయత్నించారు. పూజాగాని, పారాయణగాని, జపధ్యానాదులుగానీ, దానధర్మాలుగానీ, సమాజసేవగానీ, ఎలా చేస్తే ఎలాంటి ఫలితాలు వస్తాయో, వాటిని సలయైన విధంగా ఎలా చేసుకోవాలో తెలియజెప్పారు.

ఆయన శ్రీ సాయిబాబాను తమ గురువుగా తలచినప్పటికే, ఎంక్క సాధననే చేయాలని ఎవరికి చెప్పలేదు. ఎవరికి తగిన బోధననూ, సాధననూ వారికి తెలియజేశారు. ‘శిష్యుని పరిపాకాన్ననుసలించి వారివారికి తగిన బోధ చేయగలవాడే సద్గురువు’ అన్న వాక్యం ఆయన విషయంలో అక్కరసత్యం. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దృష్టిలో ఎవ్వరూ ఎక్కువగారు, ఎవ్వరూ తక్కువాగారు. కులమతాల పట్టగాని, పేద ధనికులని గాని, బంధువులు, బయటివారనిగానీ, చిన్నపెద్ద అనిగానీ పక్షపాతం లేదు. తనకంటే ఎంతో చిన్నవారయినా ఒక మంచి సలహా యిచ్చినప్పుడు ఆయన స్వీకరించేవారు. తాము గురువునిగాని, తనకు ఎవరూ ఏమీ చెప్పనపసరం లేదనిగాని, తనకు అన్ని తెలుసు గనుక

తాను ఎవరిమాటూ విననవసరం లేదనిగాని ఆయనెన్నడూ భావించలేదు.

చదువు విషయంలో గాని, ఉపాధి విషయంలోగాని, వివాహ విషయంలో గాని తనను అడిగినవాలికి సలహాగా మాత్రమే తమ ఉద్దేశాలను చేపేవారు. అలా చేస్తే వచ్చే ఉపయోగాల గులంబి చేపేవారు. వాళ్ళు తమ మాట పాటించకపోయిప్పటికీ ఆయన ఏమీ అనుకొనేవారు గాదు.

సిలయైన బోధను అందించడం వరకే గురువు బాధ్యత. తర్వాత ఆ బోధను అందుకున్నవారు ఎలా తయారపుత్తారన్నది వాలి వాలి సంస్కరాన్ని బట్టి వుంటుంది' అన్నది ఆర్థహాక్షము, ఆధునిక సత్యము. తాము ఎన్నో సంవత్సరాలు లోకిక విషయాల గూర్చి, ఆధ్యాత్మిక విషయాల గూర్చి శిక్షణ నిచ్చినప్పటికీ, తర్వాత ఆ శిక్షణను పాంబినవారు సిలయైన ప్రవర్తన లేనివారుగాను, ఆయనకు వ్యతిరేకులుగానూ తయారయినప్పటికీ, ఆయన ఏ మాత్రం పట్టించుకొనేవారు గాదు.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చక్కటి కుటుంబమయపథ్థను సమర్థించారు. కుటుంబంలో అందరూ సమన్వయంతో కలిసిమెలసివుండాలని ఆయన ఆకాంక్షించారు. సమన్వయంతో కలిసివుండే కుటుంబ వ్యవస్థే సిలయైన సామాజిక వ్యవస్థకు పునాది అని ఆయన చేపేవారు. అందుకనే తమవద్ద వుండడానికి వచ్చిన ఎవరినైనాసరే కులమత విచక్షణ లేకుండా ఆదలింబి తమ యింట్లో వుంచుకున్నారు.

నేటి సమాజంలోలాగా కొందరు పిల్లలు తల్లి, తంత్రి తప్ప మరెవరూ లేనివారుగా వుండడాన్ని కోరుకునే వ్యవస్థ ఆయనకు సుతరామూ ఇష్టం లేదు. మరెవలి పలకలింపు కూడా లేని ఒంటలి బ్రతుకుల వ్యవస్థను ఆయన ఇష్టపడేవారుగాదు. కనుక కనీసం ఒకచోట పున్న సాయి భక్తులైనా అందరూ కలిసి ఉమ్మడి కుటుంబంగా వుండాలని ఆయన ఆకాంక్షించారు. అందుకు సిలయైన మార్గం ధర్మబోధ మాత్రమే అని ఆయన విశ్వసించారు.

"ప్రాచీన సమాజ వ్యవస్థ ధర్మమనే పునాది మీద నిర్మింపబడింది. కనుక దానిలో శాంతియుతమైన జీవనం కొనసాగేబి. నేటి వైజ్ఞానిక ప్రపంచంలో ధర్మబోధ, దానికి మూలమైన ఆధ్యాత్మికత లేకపోవడంవల్ల అశాంతి నెలకొనివున్నది" అనేవారాయన.

అందుకని నాటి వైభిక విజ్ఞానాన్ని, ఆధునిక విజ్ఞానాన్ని సమన్వయ పరమకోవడమెలాగో తెలియజెప్పారు. ధర్మము, ఆధ్యాత్మికత లేని విజ్ఞానం ఎలా వినాశకాలి అవుతుంది సప్రమాణంగా వివరించారు.

"నాటి వైభిక విజ్ఞానాన్ని, నేటి ఆధునిక విజ్ఞానాన్ని మేళవించుకుని వాటిలోని మెలకువలను ర్పహించి, వాటిని తగులితిన ఉపయోగించుకోవాలి. దేశిని నిరసించవసరం లేదు. ఎప్పుడూ గతంలోని లొసుగులను తొలగించుకుంటూ, వాటిలోని మంచిని తీసుకుంటూ, కాలానుగుణ్ణంగా కొత్తవాటిని కనిపెట్టుకుంటూ, లొసుగులు రాకుండా మానుకుంటూ వెళ్ళడమే సమాజ శ్రేయస్తుకు సిలయైన మార్గము.

ఉదాహరణకు పూర్వం స్త్రీలు బయటకు వెళ్ళి చదువుకోవడమనేబి లేదు. అంతమాత్రాన వాలికి ఏమీ తెలియదనుకోవడం పారపాటు. వాళ్ళకు ఇష్టటి స్త్రీలకంటే ఎక్కువగానే కుటుంబ నిర్వహణ, వైద్యవిధానము, విజ్ఞానము - అన్ని తెలుసు. వాటిని ఎలా వినియోగించుకోవాలో గూడ తెలుసు. చదువుకోవడమంటే విద్యాలయాలకు వెళ్ళి పురుషులతో సమానంగా విద్యనభ్యసిస్తున్నారు. దేశాలనూ పరిపాలిస్తున్నారు. కాసీ వాలికి తమకున్న విజ్ఞానాన్ని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో తెలియడం లేదు. కేవలం ధన సంపాదన, సుఖాపేక్షలను ప్రధాన లక్ష్యంగా భావించడం వల్ల ఎంతో శ్రమపడి ఉపాధి సంపాదిస్తున్నారు. అన్ని సౌకర్యాలనూ సమకూర్చుకుంటున్నారు. చదువుకున్నది కేవలం ఉపాధి సంపాదించడానికి అన్నట్లున్నది నేటి స్త్రీల పరిస్థితి. కాసీ సత్తం భోజనం - మరం నిద్ర' అన్నట్లు వుంటున్నది నేడు సమాజంలో పట్టణాలలోనూ, నగరాలలోనూ వుండేవాలి పరిస్థితి. కనుక ఇల్లు అంటే వస్తువులు పెట్టుకునేబి మాత్రమే గాదు, కలిసివుండే మనుషులు కలది. కనుక అది లుప్పొనప్పుడు నేటి విజ్ఞానం వల్ల ప్రయోజనమేమిటి? కనుక చదువుకున్న స్త్రీలు తమ పిల్లలతో పాటు పబిమంబి పిల్లలను సక్రమంగా పెలగేలా శ్రద్ధ తీసుకోవడము, వాలికి చిన్నప్పటినుంచే ధర్మబోధ చేయడము ఎంతో ముఖ్యమైనది. ఇష్టటి వనరుల సహాయంతో, తమ విజ్ఞాన సహాయంతో

నేడు స్త్రీలు పురుషులతో సమానంగా విద్యనభ్యసిస్తున్నారు. దేశాలనూ పరిపాలిస్తున్నారు. కాసీ వాలికి తమకున్న విజ్ఞానాన్ని ఎలా ఉపయోగించుకోవాలో తెలియడం లేదు. కేవలం ధన సంపాదన, సుఖాపేక్షలను ప్రధాన లక్ష్యంగా భావించడం వల్ల ఎంతో శ్రమపడి ఉపాధి సంపాదిస్తున్నారు. అన్ని సౌకర్యాలనూ సమకూర్చుకుంటున్నారు. చదువుకున్నది కేవలం ఉపాధి సంపాదించడానికి అన్నట్లున్నది నేడు సమాజంలో పట్టణాలలోనూ, నగరాలలోనూ వుండేవాలి పరిస్థితి. కనుక ఇల్లు అంటే వస్తువులు పెట్టుకునేబి మాత్రమే గాదు, కలిసివుండే మనుషులు కలది. కనుక అది లుప్పొనప్పుడు నేటి విజ్ఞానం వల్ల ప్రయోజనమేమిటి? కనుక చదువుకున్న స్త్రీలు తమ పిల్లలతో పాటు పబిమంబి పిల్లలను సక్రమంగా పెలగేలా శ్రద్ధ తీసుకోవడము, వాలికి చిన్నప్పటినుంచే ధర్మబోధ చేయడము ఎంతో ముఖ్యమైనది. ఇష్టటి వనరుల సహాయంతో, తమ విజ్ఞాన సహాయంతో

కుటుంబానికి, సమాజానికి ఇంకా ఇంకా ఎలా శేయస్తు చేకూర్చాలో ఆలోచించాలి. ఇంటికి, సమాజానికి స్త్రీలు వెన్నెముక లాంటివారు. ధర్మం మూలస్తంభం లాంటిది. కనుక స్త్రీలు ధర్మప్రవర్తన కలిగిపుండి ధర్మప్రభోదం చేయగలిగితే సమాజానికి అంతకంటే శేయస్తురమైనది మరొకటి పుండబోదు” అని ఆయన చెప్పేవారు.

అయితే ‘ఈ సమాజంలో పురుషుని హత్త ఏమీ లేదా?’ అన్నదానికి సమాధానంగా ఆయనిలా చెప్పారు - “కుటుంబంలో ఎవరూ ఎక్కువాగాదు. తక్కువాగాదు. ఎవలి స్థానం వాలిది. రాజ్యంలో రాజు గొప్పా? మంత్రిగొప్పా? లేక సైనికుడు గొప్పా? అంటే అందరూ ఒకటేనని సమాధానం చెప్పక తప్పదు. ఎంత తెలివిగల రాజైనా మంత్రి సరైనవాడు గాకపోతే రాజ్యంగం సలగా వుండదు. రక్షకుడైన సైనికుడు లేకపోతే రాజ్యం నిలవదు. అలాగే ప్రజలే లేకపోతే రాజ్యమేముంటుంది? అందుకని ఎవలి స్థానం వాలిది. కుటుంబంలో రాజు స్థానం పురుషుడిదైతే మంత్రి స్థానం స్త్రీది. కనుక స్త్రీని సలయైన మంత్రిగా తీర్చిచిద్దివలసిన భాధ్యత పురుషుని పైన ఉన్నది. అందుకు రాజు సలయైన వాడుగా వుండాలి. రాజే సలయైనవాడు గాకపోతే రాజ్యాన్ని, తనకు సహాయకులనూ సలయైన మార్గాన ఎలా నడిపించగలడు? కనుక పురుషుడు ధర్మ ప్రవర్తనను అలవరచుకొని భార్యను సంస్కరంతురాలిగా తీర్చిచిద్దుకుని (అంటే ఈనాడు చదువుకున్న, ఉద్యోగం చేసే స్త్రీలు భార్యగా రావాలని కోరుకుంటున్నట్లు) ఆమె సలహాలను స్వీకరిస్తూ కుటుంబ నిర్వహణ చేయాలి. స్త్రీని తెలివితక్కువదానిని గాను, తక్కువగానూ చూడడం చాలా హేయం.”

ప్రకృతిని వినియోగించుకోవడం విషయానికి వస్తే వైభిక మార్గానికి, ఆధునిక మార్గానికి - రెండింటిలో కొట్టవచ్చినట్లు భేదం కనిపిస్తుంది. నేటి విజ్ఞాన ప్రపంచం ఏమాత్రం విచక్షణ లేకుండా ప్రకృతిని పిండుకోవడం జిరుగుతున్నది. ఇదే వేదవిజ్ఞాన శాస్త్రం చెప్పినదానిని బట్టే చూస్తే ప్రకృతిని సక్రమంగా మాత్రమే - అంటే తనకు, ఇతరులకు, ప్రకృతికి ఏమాత్రం నష్టం వాటిల్లకుండా ఉపయోగించుకోవడం కనిపిస్తుంది.

ఉదాహరణకు ఒక మొక్కను బౌషధానికి గాని, ఆహారానికి గానీ, మరే ఇతర ప్రయోజనాలకు గానీ ఉపయోగించుకోవాలనుకున్నప్పుడు దాని మనుగడకు, దాని జాతి మనుగడకు, ప్రకృతికి, సమాజానికి ఎటువంటి

నష్టం రాని విధంగా ఉపయోగించుకోవడమే జిలగేబి. ఇప్పుడు అలా ఏ మాత్రం జరగడం లేదన్నది ఎవరు ఏమాత్రం ఆలోచించినా తెలిసే నగ్గ సత్యం. అందుకని మనం చేసే ప్రతిచర్య యొక్క పర్యవసానం అనుభవిస్తున్నప్పుడు గాని దానివలన కలిగే నష్టం గూర్చి తెలియడం లేదు.

అంతేగాక వేదపురుషులు ఏది చెప్పినా దాని వెనుక మౌలికమైన సత్యం ఇమిడి వుంటుంది. వైభికత దేశివైనా - అంటే మానవుల దగ్గరనుంచి ప్రకృతిలోని ప్రతిదానినీ - కృతజ్ఞతాభావంతో ఆరాధించే మనస్తత్వాన్ని రంగలంచి నూలివశిస్తుంది. కారణం వారు అనంతవిశ్వంలోని ప్రతిభి ఒకదాని మీద ఒకటి ఆధారపడి వుంటుందన్న సత్యాన్ని ర్ఘపించారు గనుక. అటువంటప్పుడు విశ్వంలో ఏది సక్రమంగా పసి చేయకపోయినా అన్నింటి మనుగడా దెబ్బతింటుంది. అందుకని మన మనుగడకు అవసరమైన ప్రకృతిలోని ప్రతిదానికి కృతజ్ఞత తెలుపకుండా వుండడం ఎలా సాధ్యం?

కానీ ఇప్పుడు ఆ కృతజ్ఞతా భావం లోపించడం ఎక్కువగా కనిపిస్తున్నది. స్వార్థప్రమైన సమాజానికి కృతజ్ఞత ఎలా వుంటుంది? ఆరాధనా భావం ఎలా సాధ్యపడుతుంది? అందుకనే సమాజంలో ప్రతివిషయంలోనూ అస్త్రవ్యవస్తు చోటు చేసుకుంటున్నది. అదే నేటి సమాజ దుస్థితి. ఈ అశాంతి స్థితి.

అందుకనే వేదకాలంలో వారు మానసిక ఆరోగ్యానికి గూడ ప్రాధాన్యత నిచ్చారు. ముందు మనస్సు జబ్బిపడకుండా వుంటే శారీరక, సామాజిక పరిస్థితులు ఎలాపున్నా మానసిక శాంతి కలిగిపుంచారని వారు ర్ఘపించారు. అందుకని మానసిక ఆరోగ్యానికి గూడ వారు సమపీట వేశారు. మానసిక, శారీరక ఆరోగ్యాలు రెండూ రెండు కాళ్ళపంచివి వారు భావించారు. అప్పుడు వ్యక్తి సరైన లీతిలో జీవనం సాగించగలడని తెలిపారు.

అందుకని ప్రకృతిలోని వనరులన్నింటినీ సక్రమంగా వినియోగించుకునే మార్గాలను వారు తెలిపారు. అందుకు అనేక శాస్త్రాలను రూపొందించారు.

అంతేగాక మానసిక ఆరోగ్యానికి కావలసి అనేక మార్గాలను వారు రూపొందించారు. అదే ఆధ్యాత్మికత, ధర్మం. ఆధ్యాత్మికత, ధర్మము వేరుగావు. ఆధ్యాత్మికతలో ధర్మం ఇమిడి ఉంది. ధర్మం లేని ఆధ్యాత్మికత లేదు. లోకికత సక్రమంగా వుండడానికి ఎన్ని మార్గాలున్నాయో,

అలాగే ఆధ్యాత్మికతలో కూడా అనేక సాధనా మార్గాలను వారు ఏర్పరిచారు. కారణం సరైన ఆధ్యాత్మికత ద్వారా మానసిక శాంతి, శారీరిక ఆరోగ్యము, ప్రకృతిలోని ప్రతిదానిని సక్రమంగా వినియోగించుకునే ధర్మము యిమిడివున్నాయిని వారు గుర్తించారు. కనుక మానసిక శాంతి, ప్రకృతిపట్ల సమస్యలు - ఈ రెండూ మానవ మనుగడకు ముఖ్యమైన అంశాలని వారు గుర్తించారు. ఇందులో మనం గమనించవలసిన విషయమొకటి వున్నది. పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు నేటి విజ్ఞానశాస్త్రాన్ని కాదనలేదు. తప్పసీ అనలేదు. కారణం ఈ శాస్త్రాలన్నీ నాటి వైభిక విజ్ఞానంలో వున్నాయి గనుక. ఇంకా చెప్పాలంటే వైజ్ఞానికంగా గూడ నేటి శాస్త్రజ్ఞులు ఊహించలేని వైజ్ఞానిక సత్యాలను వేదశాస్త్రజ్ఞులు దర్శించారు, తెలియజేశారు గూడ. అందుకని నేటి విజ్ఞానం ఓనమాల దశలోనే వున్నదని, ఇంకా తెలుసుకోవలసినది ఎంతైనా వున్నదని పూజ్యాల్మి మాస్టరుగారు నిర్భయంగా చెప్పేవారు.

కులమత భేదాలను ఆయన నిరసించారు. వర్షాంతర కులాంతర వివాహాలను ఆయన సమర్థించారు. వివాహాలంటే ఇద్దరు వ్యక్తులు కలిసివుండడం కాదని, రెండు మనసులు కలవడమనీ, కనుక మనసులు కలిసిన ఎవరైనా కులమత భేదాలు పట్టించుకోకుండా వివాహం చేసుకోవచ్చనీ ఆయన తెలిపారు.

“పెద్దలు ఇరువురి జాతకాలు, మంచి చెడులు, కుటుంబ పరిస్థితులు అన్ని ఆలోచించి చేస్తారు. గనుక మరొక విధంగా వివాహం చేసుకోవటం వల్ల వారి జీవితాలు అస్తువ్యస్తమవుతాయి కదా” అనుదానికి సమాధానంగా ఆయన “పెద్దవాళ్ళు నిర్ణయించిన వారి వైవాహిక జీవితాలు సజావుగా సాగుతున్నాయా?” అని నిలచిసి ప్రశ్నించారు.

“అలా చేస్తే కులవ్యవస్థ మంట గలుస్తుంది గదా!” అనుదానికి ఆయన “బ్రష్టుడు ఎవరు కులధర్మాన్ని అనుసరిస్తున్నారు? బ్రాహ్మణులు బ్రాహ్మజ్ఞానం కోసంగానీ, సమాజ శైయసుకోసంకాని వారి విధులను సక్రమంగా నిర్వల్మిస్తున్నారా? ఇతర కులాలవారి వ్యత్తులను వీరెందుకు చేసున్నారు? వేదవిద్యనబ్యసించడం గానీ, కనీసం సంధ్యావందనం చేయడంగానీ విభిగా చేస్తున్నారా? అటువంటప్పుడు అన్ని కులాలు ఒకటే ఆయనట్టే గదా మల వివాహవిషయంలో ఈ భేదమెందుకు పాటించాలి?” అని ఎదురు ప్రశ్నించారు.

కులమతభేదాలు లేని వైభిక సాంప్రదాయంలోని విశిష్టతను తెలియజేసి కులమతభేదాలు వద్దనుకుంటూనే, కులమతభేదాలతో కొట్టుకు చస్తున్న నాగలిక సమాజాన్ని అన్ని కోణాలనుంచి సంచేయడానికి ప్రయత్నించడమే ఆయన తమ ధ్యేయంగా పెట్టుకున్నారు. అందుకు ఎన్ని అవరోదాలు వచ్చినా, ఎంతమంచి వ్యతిరేకించినా ఆయన పట్టించుకోలేదు. “నా సిద్ధాంతాలను ఇష్టపడేవారూ, ఆచలించేవారు ఒక్కరున్నా ఫర్మాలేదు. నేను నమ్మిన సిద్ధాంతాన్ని పట్టుకుని నా కర్తవ్యాన్ని నిర్వల్మించడమే నా లక్ష్యం” అని పూజ్యాల్మి మాస్టర్ గారనేవారు

“ఎవరికైనా తమ బలహీనతలను తొలగించుకోమని చెప్పడం ఇష్టముండదు. తగ్వులాడుకోవద్దు అంటే కోపం వస్తుంది. వాళ్ళ బలహీనతలను పట్టించుకోకుండా చెప్పే ఆధ్యాత్మికత వాళ్ళకు నచ్చుతుంది. కాసీ బలహీనతలను పాశగొట్టుకోకుండా ఆధ్యాత్మికత ఎలా సాధ్యం? ఏ తిత్తికాతిత్తే అన్నట్లు బలహీనతలన్నీ అలాగే వుంచుకొని భక్తులనునీ, ఆధ్యాత్మిక వేత్తలమని భావించడం ఆధ్యాత్మికతను బ్రష్టుపట్టించినట్లే అవుతుంది. అందుకని అన్ని విషయాలలోనూ నిజమైన, మూలమైన, నిర్మషమైన, నిష్కల్పమైన దానిని తెలుసుకుని ఆచలించడమే ఆధ్యాత్మికత” అని ఆయన చెప్పేవారు.

“సాటి మానవుడు మలమల మాడిపోతున్నప్పటికీ తమకేమీ పట్టునట్లు వుండడము, కనీసం ప్రమాదాలు జిలగినప్పుడు కూడా తప్పించుకోవడము, స్వార్థం కోసం ఎటువంటి కిరాతకానికైనా ఒడిగట్టడము, సామాజిక, వైజ్ఞానిక, అబహ్వద్దికి సంకేతాలా?” అని ఆయన నిలచిసి ప్రశ్నించారు. తాము ఎటువంటి పరిస్థితిలో వున్నప్పటికీ, సాటిమనిషి ఎటువంటి వాడయినప్పటికీ తనకు చేతనయినంత సహాయం చేయడానికన్నడూ వెనుకాడలేదు. ఇందుకు ఉడాహారణలు ఆయన జీవితంలో కోకిలలు.

“నిజానికి నేటి విద్య, వైద్యులు, వ్యాపారము. పరిపాలన మొదలైనవస్తీ ఇటు ఆధునికములు కావు, అటు ప్రాచీనములు కావు. రెండింటినీ అర్థం చేసుకోకుండా చేసిన బ్రష్టుపట్టిన వ్యవస్థలు. అందుకే నేటి సమాజం ఈ విధంగా అన్ని రంగాలలోనూ బ్రష్టు పడుతున్నది. ఇది ఇలాగే కొనసాగితే సమాజం పూర్తిగా నాశనము కాకతప్పదు” అని ఆయన స్పష్టంగా చెప్పారు.

నేటి అస్తువ్యస్తతకు కారణం ధర్మబోధ లుప్తం

కావడమేనని ఆయన భావించారు. అయితే నేటి కాలంలో ధర్మబోధ చేస్తే వినేవారెవ్వరు? అందుకే ఆయన దానికి పరిష్కారమార్గం. ఒక్కబేసని గుర్తించారు. అదే శిలించి సాయిబాబా గుర్తించి తెలపడము. కారణం:-

1. ఆయన జననమెక్కడి, తల్లిదండ్రులెవరో తెలియకపోవడం.

2 ఏ మతానికి చెందకపోవడము, సర్వమతాలవాలినీ ఆదలించడము.

3 పిలిస్తే పలికే దైవంగా మాత్రమేగాక, సకలజీవుల రూపాలలోనూ, సర్వదేవతా రూపాలలోనూ, సకల సాధువులు, మహోత్ముల రూపంలో కూడా తామే ఉన్నామని నిదర్శనాపుర్వకంగా నిరూపించడము.

4 ఆయన వద్ద ఆర్థులు, అర్థార్థులు, ముముక్షువులు, జిజ్ఞాసువులూ కూడా తమకు కావలసినపి పొందగలగడము.

అందుకే మొదటగా అనేక సమస్యలతో సతమతమవుతున్న ప్రజలకు బాబాను నేపించడం వలన కోఱకలు తీరి, ఆయన యందు భక్తి విశ్వాసాలు, దృఢంగా కలగడానికి అవకాశముందని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ర్ఘపించారు. అందుకే ఆయన లీలలను విపరిస్తూ ‘శ్రీ సాయిలీలామృతము’ అను గ్రంథము ప్రాసి ప్రజలకు అందించారు. అందువలన అసంఖ్యాకమైన ప్రజలు నేటికి శిలించి వెళ్ళి ఆయనను నేపిస్తున్నారు. తరువాత బాబావలన కోఱకలు తీర్చుకోవడం మాత్రమే చాలదని, మనకు కావలసిన శాంతి లభించాలంటే ఆయన బోధనలను అర్థం చేసుకుని ఆచలించడం ముఖ్యమని తెలియజేస్తూ ‘శ్రీ సాయినాథ ప్రభోదామృతము’ అనే గ్రంథాన్ని రచించారు. తద్వారా ధర్మప్రభోధం జలగి మానవులలో ధర్మప్రవర్తన అలవడగలదని ఆయన భావించారు.

అంతేగాక సత్కారాన్ని గూర్చి తెలుసుకోదలచిన జిజ్ఞాసువులకు ‘ఏటి నిజిం’ అనే గ్రంథాన్ని రచించి అసలు సత్యమేమిటో విశదపరచారు.

మతమౌడ్యంతో అలమటిస్తున్నవాలికి మతమంటే ఏమిటో విపరిస్తూ ‘మతమెందుకు?’ అనే గ్రంథం రచించారు.

‘అసలు భగవంతుడున్నాడా? వుంటే ఎలా వుంటాడు?’ అని ప్రశ్నించేవారి కోసం ఆధునిక విజ్ఞానాన్ని ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానంతో సమస్వయపరస్తా ‘విజ్ఞాన వీచికలు’

అనే గ్రంథం రచించారు.

అసలు ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటో, నిజమైన ఆధ్యాత్మికవేత్తలు ఎలా వుంటారో తెలియజేస్తూ ఎంతోమంచి అసలైన మహోత్ముల చరిత్రలు రచించారు.

అలాగే భగవంతుడంటే ఏమిటో సలిగా తెలుసుకోకుండా భగవంతుడు లేడని గుడ్డిగా విశ్వసించే, భగవంతుడిని నమ్మడం మూడుమ్మకమని నిరసించే నాస్తికులనూ, హేతువాదులనూ వ్యతిరేకించారు.

అలాగే భగవంతుడంటే ఏమిటో సలిగ్గా తెలుసుకోకుండా భగవంతుడిని గుడ్డిగా నమ్మే ఆస్తికులను గూడా ఆయన నిరసించారు.

నిజంగా భగవంతుడిని గుడ్డిగా లేడనుకనే వారూ, గుడ్డిగా వున్నాడనుకనే వారూ ఇద్దరూ తమ గుడ్డి నమ్మకాలను గట్టిగా పట్టుకుని వేలాడే మూడుమ్మకస్తులేనని ఆయన ధైర్యంగా చెప్పి వాలికి ఎదురు నిలబడ్డారు.

నేటి వైజ్ఞానిక విజ్ఞానాన్ని, ఆధ్యాత్మికతనూ సమస్వయపరచి భగవంతుడు వున్నాడని నిరూపించడం అయినలోని ప్రత్యేకత.

వైభికతను - నాగరికతనూ, ఆధ్యాత్మికతనూ ఆధునిక వైజ్ఞానికతనూ సమస్వయపరచిన మహోమసీషి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు.

జప్పుడు చెప్పండి?

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఆధ్యాత్మికవేత్తా,

వైభిక సంప్రదాయ పురుషుడా?

ఆధునిక మానవుడా?

నేటి వైజ్ఞానిక శాస్త్రజ్ఞుడా?

సమాజ సంస్కర్తా?

సమాధానం????

ఆయన అస్తీను. ఎందుకంటే ఆయన శిలించి సాయి సద్గురుని అనుగ్రహంతో సృష్టి రహస్యాన్ని సంపూర్ణంగా తెలుసుకున్న పటపూర్ణుడు గనుక.

అందుకని సృష్టిలోని అన్ని విషయాలూ ఆయనకు క్షణింగా అవగతమవడంలో ఆశ్చర్యమేమున్నది?

అందుకని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మహోపురుషుడు, సర్వసమస్వయకర్త, పటపూర్ణ అవతార పురుషుడు. ●

సౌమయ సుగ్రూర్ ||

(సద్గురు స్వరూపిణి పూజ్యోదీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి సన్మిధానం)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

మన గురువత్తిను, సద్గురు స్వరూపిణి, పూజ్యోదీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి రెండవ ఆరాధనా మహాత్మవాసిను మనమందరం జరుపుకోబోతున్నాం. వారు మనలను ఉద్ధరించటం కోసం ఏర్పరచుకున్న శరీర పటమితిని దాటి, విశ్వవ్యాప్తమైన నిజస్థితిని చేల నేటికి రెండు సంవత్సరాలు. ఈ రెండు సంవత్సరాల కాలం ఎలా గడిచిపోయిందో తెలియటం లేదు! వారి పవిత్ర సన్మిధిలో నిరంతరం జరుగుతున్న శీలలు, భక్తులకు వారు ప్రసాదిస్తున్న అద్భుతమైన అనుభవాలూ.. అందరి హృదయాలను ఆధ్యాత్మిక పారవశ్యంతో పులకింపచేస్తున్నాయి. వారి నిత్య సత్య స్వరూపాసిన్న భక్తులకు నిరూపించి భక్తిని దృఢతరం చేస్తున్నాయి. ఆ సన్మిధి యొక్క ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రభావాసిన్న చాటుతున్నాయి. పూజ్యోదీ అమృగాల సమాధి మంబిరాన్ని దర్శించి వారిని

శరణవాంబిన ఎందరికో ఎన్నో కష్టాలు, కోఱకలు తీరాయి. వారు ప్రత్యుషించి దర్శనం ఇచ్చిన సందర్భాల్నిన్నో! ఎంతోమంచి సాధకులు ఆ సన్మిధి యొక్క మహాత్మమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రభావానికి ముగ్గులైపోయారు. అడుగడుగునొ వారి మార్గదర్శకత్వం పొందుతున్నారు.

పూజ్యోదీ అమృగాలిలోని ప్రశాంతత, సహజత్వం, మౌనం వారి సన్మిధిలో ఆనాడు, ఈనాడూ ప్రస్తుతం. ఇప్పుడు వారి పవిత్రమైన సమాధి ప్రకృతి ఒడిలో ఒక నిశ్చిభ్రమ ధ్యానస్థ ప్రదేశంలో వుంటుంది. వారు తమ సహజస్థితిలో కొలువై వున్న ఆ సన్మిధి మనకు తెలియకుండానే మన మనసులలో ఎంతో నిగుఢమైన, లోతైన, తీవ్రమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రభావాన్ని కలిగిస్తుంది. అక్కడికి వెళ్ళగానే దానిని అనుభవిస్తుండే మనం, “ఆఖ్యా! మన అమృగాల సన్మిధి ఎంత ప్రశాంతంగా వుంది! ఈ ప్రదేశాన్ని అస్తులు వచిలి

వెళ్లాలనిపించడం లేదు! ఎప్పటికీ ఇక్కడే వుండిపోశాలనిపిస్తుంది” అంటాము. ఆ సన్మిధిని విడిచి వెళ్ళవలసి వచ్చినప్పుడు మనకెంతో విలువైనదానిని, ముఖ్యమైనదానిని వచిలి వెళుతున్నట్లుగా మనలో ఏదో కలవరం, ఏదో అలజడి. మళ్ళీ ఆ సన్మిధికి వెళ్తున్నామంటే ఒక్కసాంగా మనసు పులకలిస్తుంది, ఆనందం, ఉత్సాహంతో నిండిపోతుంది. పూజ్యోదీ అమృగాల పవిత్ర సన్మిధి ఒక అనిర్వచనియమైన మధురమైన దివ్యానుభూతి. దానిని అనుభవించగలమే కాసీ, మాటలలో వల్లంచలేము!

‘పూజ్యోదీ అమృగాల సన్మిధికి, దాని ప్రభావానికి, మన అనుభవానికి వున్న సంబంధం ఏమిటి?’ అని ఆలోచిస్తే ఒక బిషయం స్పష్టమవుతుంది. సమర్థ సద్గురువైన శ్రీ సాయినాథులు పలపూర్ణ దత్తావతారము, పలసమాప్తిలేని సద్గురు స్వరూపమైన

అవతారము. అంతటి సద్గురువైన సాయినాథుని ఎలా నేపించి తలించాలో తాము బోధించి, ఆచలించి, మనకు మార్గదర్శకంగా అవతలించిన సద్గురు స్వరూపమైన దత్తావతారమే శ్రీ అలివేలుమంగా సమేత భరద్వాజ గురుదేవులు. మన గురుపత్రి పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల స్వరూపమే పూజ్యశ్రీ అమృగారు. పూజ్యశ్రీ అమృగాల హౌన్సుత్వాన్ని వారి సమకాలీన మహాత్ములైన శ్రీ సంత్ గులాబ్ బాబా, శ్రీ సుధింద్రబాబుగారు, శ్రీ పాకలపాటి గురుపుగారు, శ్రీ అనసూయామాత, శ్రీ మాయి అమృ స్పష్టం చేశారు. అంతటి సద్గురు స్వరూపమైన పూజ్యశ్రీ అమృగాల ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణతతో నిండిన ప్రదేశమే వారి సమాధి మంచిరం – వారి పవిత్ర సన్మిధి. మన మనసులలో ఆ సన్మిధి కలిగించే ప్రభావమే మనకు తెలియకనే మనకు అనుభవమౌతుంది. ఆ ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణత యొక్క ప్రభావమే మన కలిగే బివ్యాసుభూతి. అయితే మనము ఎంత సన్మద్దంగాను, స్వచ్ఛతతోను ఆ సన్మిధికి వస్తామో అంతగా ఆ అనుభూతి యొక్క తీవ్రత పుంటుంది. అయినప్పటికీ మనం ఎంతటి మలినమైన మనసులతో వెళ్లినా అంతో ఇంతో ఆ సన్మిధి ప్రభావాన్ని అనుభవించవచ్చు. అందులోనూ పూజ్యశ్రీ అమృగాలని స్కులించగానే అందలకీ గుర్తుకువచ్చేది వారు కులపించే అంతులేని ప్రేమ. అందుకే అక్కడకు వచ్చిన వారందలకీ వారు వల్సించే అంతులేని అవ్యాజమైన ఆధ్యాత్మిక మాతృత్వ ప్రేమ అనుభవమౌతుంది. ఆ అనుభూతిని సాధ్యమైనంతగా నిలుపుకోగలిగితే మనం పూజ్యశ్రీ అమృగాల సన్మిధికి వెళ్లిన ప్రతిసాఠి మన మనసులను వారి పవిత్ర సన్మిధిగా మార్పుకుని మనతో తీసుకుని వెళ్ళవచ్చు. అదే ఆ సన్మిధియొక్క తత్త్వము, ప్రయోజనము కూడా! పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఎప్పుడు, ఎక్కడ వున్నా, ఎక్కడికి వెళ్లినా, తామున్న ప్రదేశాన్ని అత్యంత అద్భుత ఆధ్యాత్మిక శక్తి క్షేత్రంగా అలవోకగా మార్పివేసేవారు. వారి ప్రత్యక్ష సన్మిధిని అనుభవించిన ప్రతివాలికి ఈ విషయం నిత్యానుభవమే! ఇంతకుముందు లేనంత శుభ్రంగా, అందంగా భక్తితో తామున్న ప్రదేశాన్ని తీల్చిదిద్ది, దానిని శ్రీ సాయిని, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని నేపించేందుకు అనుమతించేవారు. ఇక వారి సేవలో క్షణక్షణం గడిచేది.

వారికి నివేదనలు, సేవలు, సత్పుంగాలు, భజనలు, హరతులు, పూజలతో ఆ ప్రదేశం మారుప్పొగేది. ఒక ఆధ్యాత్మిక మహా క్షేత్రంగా మాలపాశేయేది! అజ్ఞానంతో నిండిన మనకు సహజంగా వుండే, ‘ఉన్నదానితో అసంత్యప్తి లేని దేసికోసమో తపన’ అనే అంతులేని దుఃఖం వారి పవిత్ర సన్మిధిలో శమించి ఆనందం, ఆహ్లాదం, ఉత్సాహంతో మన మనసులు నిండిపాశేయేది! యాంత్రికంగాను, భారంగాను, నిరుత్సాహంగాను మాలపాశేయిన మన ఆధ్యాత్మిక సాధన వినూత్పమైన, వివేకపూరితమైన అవగాహన పాంబి, నూతన ఉత్సాహంతో నిండి, ఒక ఆనందదాయకమైన, సరళమైన పరిణతితో ముందుకు సాగేది! నిస్సారంగా, భారంగా, యాంత్రికంగా, పరాభీనంతో నిండినట్లు అనిపించే జీవితం ఆ పవిత్ర సన్మిధిలో వివేకమంతమైన, వికాసమంతమైన, ఉత్సాహభరితమైన, ఆనందమయమైన, స్వేచ్ఛ స్వాతంత్య జీవితంలూ మాలపాశేయేది! జీవితం పట్ల మన దృక్షథం చక్కటి మార్పు చెంది ఆత్మవికాస దీహదమైన, దుర్భభమైన, అమూల్యమైన అవకాశంగా పరిణతి చెందేది! అట ఎంతటి అవకాశమో, దానిని ఎలా సభ్వానియోగపరచుకోవాలో తెలియచేప్పే పూజ్యశ్రీ అమృగాల బోధల వలన, అట్టి జీవితం ప్రసాదించిన సద్గురువు పట్ల కృతజ్ఞత, ప్రేమలు పరిపుష్టమై భక్తి అంతకంతకు స్థిరపడేది! తమను ఆశ్రయించి, నేపించేవారికి సంపూర్ణమైన రక్షణ, ఆనందం, ఉత్సాహం, స్వేచ్ఛ, ఆధ్యాత్మిక హౌన్సుత్యము ప్రసాదించే అతి పవిత్ర శక్తి క్షేత్రం పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి సన్మిధి. మనలో ఆధ్యాత్మిక జిజం మొలకెత్తి మహావృక్షంగా మారేందుకు అవసరమైన ఆధ్యాత్మిక పరిణతిని, ప్రభావాన్ని, పరిపాకాన్ని ప్రసాదించి దానిని పరిరక్షించే ఆరోగ్యకరమైన, సారవంతమైన సుక్షేత్రంగా మన మనసులను మార్చివేస్తుంది. అట్టి సారమే లేకుంటే ఆ జిజం అలాగే మొలకెత్తుకుండానే వుండిపాశేతుంది, ఎప్పటికీ!! మనం మనకు తెలియకుండానే చిన్నపుటీనుండి అలవాటైన పాత అజ్ఞాప్రాయాలను, పాత సిద్ధాంతాలను, పాత పద్ధతులను, పాత ఆచారాలను అంటి పెట్టుకుని జీవిస్తూ వుంటాము. యాంత్రికంగా ఆధ్యాత్మిక సాధనలను – అంటే ధ్యానము, జపము మొదలైనవి చేస్తూ ఆధ్యాత్మికంగా ఉన్నతులమని అపాంకలస్తాము. అట్టి వివేకహీనమైన, ఆత్మవికాసరహితమైన ఆధ్యాత్మిక

బౌన్త్యాన్ని ప్రసాదించే బదులు ఇంకా మనకు, సాటివాలికీ హోని కలిగించి, పతనానికి డారితీస్తుంది. పూజ్యుల్లే అమృగాలి సన్నిధిలో అటువంటి సంకుచితమైనవస్తు పటొపంచలోతాయి. ఆ పవిత్ర సన్నిధి యొక్క తత్వాన్ని తెలుసుకోచూసినప్పుడు అటువంటి మూసపశిసిన జీవితం నుండి క్షణక్షణం ఆత్మవికాసం పొందేందుకు అనేక అవకాశాలను, సందర్భాలను విస్తృతంగా ప్రసాదించే ఒక సంభావ్యంగా జీవితం కనిపిస్తుంది. మనం జీవితాన్ని చూసే, అనుభవించే ఒక అనారోగ్యకరమైన పరిధినుంచి చక్కటి వ్యక్తిగత, సామాజిక ఆరోగ్యాన్ని ప్రసాదించి, ఆరోగ్యకరమైన పరిధిలోకి జీవితం మారిపోతుంది. సంకుచితమైన మన దృక్షథం వివేకభరితమైన, ఆరోగ్యకరమైన, పరస్పర శ్రేయోదాయకమైన విశాల దృక్షథంగా మారి ప్రపంచం వసుదైక కుటుంబంగా, సద్గురుస్వరూపంగా గోచరిస్తుంది. పూజ్యుల్లే అమృగాలి అపార కరుణతో, అనుర్ఘపాంతో అణువణువూ నిండిన ఆ పరమ పవిత్ర సన్నిధిలో మనం ఎంతటి ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక పరిపాకన్నెనా సాధించవచ్చు!

పూజ్యుల్లే అమృగాలి సద్గురుతత్వము మనకు మార్గదర్శకంగా లభించేందుకు ఆలంబన... వారు 75 సంవత్సరాల పాటు ధరించిన వారి పవిత్ర దేహం! వారి ఉనికిచేత, నిరంతర సాన్నిధ్యం చేత అణువణువు పవిత్రమైన ఆ శరీరం ఎంతటి ప్రభావితమైనదో! వారి నిజతత్వానికి, వారి అవతారకార్యానికి వారభిగా నిలచి మనలను ఉధరించేందుకు రూపుచిద్యుకున్న అనుర్ఘహోనికి ప్రతీక! స్వాలమైన, పరిమితమైన వారి రూపానికి, సూక్ష్మమైన అపరిమితమైన, విశ్వవిశాలమైన, సర్వవ్యాపకత్వ, సర్వసాక్షిమత్తు, సర్వజ్ఞత్వ భగవత్త తత్వాన్నికి, తమ జిడ్డలకు జన్మనిచ్చి, వాత్సల్యాంతో పెంచి, పోషించి, రక్షించే జగన్మాత తత్వానికి సంగమం.. త్రివేణీ సంగమం.. పూజ్యుల్లే అమృగాలి సన్నిధి. కనుక మనకెన్ని బలహీనతలు పున్నా, మనం ఎటువంటి వారమైనా తమను భక్తిశ్రద్ధలతోనూ, నిష్ఠ, ఓరిమి తోను నేపించేందుకు నిజాయితీగా, నిల్వరామంగా ప్రయత్నించేవారిని మహోత్సులుగా తీవ్యాదిద్దే దత్తాత్రేయ తత్వానికి, సద్గురు సంప్రదాయానికి అనుసంధానమైన ప్రకృతి సూత్రమే ఆ సన్నిధి.

పూజ్యుల్లే అమృగాలి సన్నిధిలో వారి నేపలు

అందుకుంటూ పూజ్యుల్లే మాస్టరుగారు, సమర్థ సద్గురు అయిన శ్రీ సాయినాథులు కొలువైపుంటారు. ఆ సమర్థ సద్గురువుల సన్నిధిని ఆశ్రయించి సకల దేవతలు, సకల సాధుసత్పురుషులు వారిని సేవిస్తా వుంటారు. సకల తీర్థాలు వారి పవిత్ర పాదాలలోనే వుంటాయి. కనుక ఆ సద్గురుతత్వయాన్ని ఆరాధిస్తే సకల దేవతలను ఆరాధించినట్లు! సకల సాధుసత్పురుషులను, మహాత్ములను సాక్షాత్తు దత్తస్వామిని నేపించినట్లు! సకల తీర్థాలను దల్చించినట్లు! ఈ విషయాన్ని ఏమరక గుర్తుంచుకుని తగిన భక్తిశరద్ధలతో నేపించడమే మనం చేయవలసించి!

పూజ్యుల్లే అలివేలు మంగమ్మతల్లి పవిత్ర సన్నిధానంలో కానేపు కూర్చుందాం. పూజ్యుల్లే అమృగాలి బౌన్త్యాన్ని మనసు నిండా నింపుకుని వారిని శరణపొందుదాం. వారి నిజతత్వాన్ని ధ్యావిద్ధాం. వారి సద్గురు తత్వాన్ని, సచ్చిష్ట తత్వాన్ని స్ఫురించాం. పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలి ప్రతిరూపంగా పూజిద్ధాం, నేవిద్ధాం. ఆ జగజ్జనని దివ్య మాతృ వాత్సల్యాన్ని మనసారా అనుభవిద్ధాం. అక్కడున్న ఆధ్యాత్మిక శక్తి క్షేత్రం నుంచి సాధనాశక్తిని, సామర్థ్యాన్ని పొందుదాం. ఆ శక్తి ప్రభావంతో మన దైనందిన లోకిక కార్యక్రమాలన్నీ సక్తమంగా, ధర్మబద్ధంగా సాగి, మనం వాటి ప్రభావాలకు లోంగకుండా, వాటిని మనకు ఆధ్యాత్మిక శిక్షణను ప్రసాదించే పూజ్యుల్లే అమృగాలి ప్రసాదాలుగా గుర్తిద్ధాం. ఆ పవిత్ర సన్నిధిలో ధ్యానము, జపము, పారాయణవంటి వ్యక్తిగత సాధన మాత్రమే కాక, సత్కరము, ఆరతులు, అఖిషేకము, సామూహిక పూజ, సద్గంధపరమ, నేవ వంటి సామూహిక సాధనను పరిపుష్టం చేసుకుని, వారి బోధల సహాయంతో వాటిని చక్కగా మేళవించుకుంటూ ఉన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి పునాది వేద్ధాం. సుస్థిరమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితమనే సురక్షిత భవనాన్ని నిర్మించుకుందాం. అందులో ఆ సద్గురు మార్గంలో మన జీవితాన్ని సాగిద్ధాం. మనం ఆర్థులమైనా, అర్థార్థులమైనా, జిజ్ఞాసులమైనా, ముముక్షువులమైనా మనకు అవసరమైన లాలనను, పాలనను, పోషణను, శిక్షణను ఇచ్చి సన్మార్గం వైపు నడిపించే ఆ జగజ్జనని పూజ్యుల్లే అలివేలు మంగమ్మతల్లికి సంతోషం కలిగించే సంతానమౌదాం. అట్టి ప్రయత్నం చేసే వారందలకి ఆ సన్నిధి ఎప్పటికీ సజీవమే! మనం లోకికమైన కోఱకలను

మిగతా 29వ పేజీలో

మాత్రధేవ స్నానులు

శీమతి వెల్లంకి విజయలక్ష్మి

పూర్వా జ్యోత్స్థి అలివేలుమంగమ్మతల్లి
లీలా వైభవాన్ని
ప్రోదరాబాదుకు చెందిన వెల్లంకి
విజయలక్ష్మిగారు ఈవిధంగా
తెలియచేస్తున్నారు--

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు
సమాధి చెందిన తరువాత మాకు
బిక్కివరసి బాధపడుతుంటే పూజ్యశ్రీ
మాస్టరుగారు స్వప్న దర్శనమిచ్చి
పూజ్యశ్రీ అమృగాలని ఆశ్రయించమని
సూచన చేశారు. అప్పటినించి పూజ్యశ్రీ
మాస్టరుగాల ప్రతిరూపంగా పూజ్యశ్రీ
అమృగాలని సేవించుకుంటున్నాము.
పూజ్యశ్రీ అమృగారు నాకు
ప్రసాదించిన కొన్ని అనుభవాలని
మీతో పంచుకుంటాను--

మల్కాజిగెరిలో పూజ్యశ్రీ
అమృగారు వున్నప్పుడు ఎక్కువగా
దర్శనానికి వెళ్లేదానిని. ఒక
సందర్భంలో నేను పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి
వస్తాలు సమిలించుకున్నాను.
అప్పుడు నాకు ఒక ఆలోచన వచ్చింది--
‘ఎంతోమంది ఎన్నెన్నో మంచి
మంచి వస్తాలు సమిలించుకుంటారు,

నేను సమిలించిన ఈ వస్తాలు
పూజ్యశ్రీ అమృగారు కట్టుకుంటారా?’
అని! మళ్ళీ ఆ ఆలోచన చాలా
తప్పనిపించింది. తరువాత కొన్నాళ్ళకి
పూజ్యశ్రీ అమృగాల దర్శనానికి వెళ్లాను.
ఆశ్చర్యం!!! నేను సమిలించిన భీరనే
పూజ్యశ్రీ అమృగారు ధలించి పున్నారు!!!
నాకు ఆనందంతో కళ్ళనిండా
సీళ్ళ తిలగాయి. అప్పటి ఆ పూజ్యశ్రీ
అమృగాల రూపం ఇప్పటికే నా కళ్ళకి
కట్టినట్టు వుంటుంది. నేను అదేరోజు
వస్తానని, నేను సమిలించిన భీరనే
కట్టుకోవాలని పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి
అనిపించడం ఆమె సర్వజ్ఞతకు
నిదర్శనం !!

నాకు 2007లో గర్భసంబీలో
గడ్డ పచ్చిందని నాకు ఆపరేషన్
చేశారు. అదే రోజు రాత్రి పూజ్యశ్రీ
అమృగారు నాకు కలలో కనిపించారు.
బాగా మిగలముగ్గిన అరటిపండు
చేతిలో పట్టుకుని పున్నారు. అది
చాలా సల్లగా వుంది. నేను ఆశ్చర్యంగా
చూస్తున్నాను. పూజ్యశ్రీ అమృగారు,
“తీసేశాను, నీకేమి భయం లేదు”
అన్నారు!!

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒక
భక్తుడికి పాదుకలు ప్రసాదించారని,
అవి ఇప్పుడు విద్యానగర్ గుడిలో
పున్నాయని తెలిసి వాటిని
దల్చించుకోవడానికి విద్యానగర్
వెళ్ళాము. అక్కడకి వెళ్ళాక
నాకనిపించింది-- ‘నేను కూడా
ఒక జత పాదుకలు తెచ్చుకుని ,
ఆ పాదుకలు పెట్టివున్న పెట్టెకు
తాకించుకుంటే మా ఇంట్లో కూడా
పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల పాదుకలు
వున్నట్టు వుంటుంది కదా! నేను
కూడా వాటిని పూజించుకోవచ్చు!’
అనుకుని, “అలా తాకించి ఇస్తారా?”
అని అక్కడివాలిని అడిగాను.
వాళ్ళ ఒప్పుకున్నారు. నేను వెంటనే
బజారుకు వెళ్లి హవాయి చెప్పులు కొని
తెచ్చి వాటిని తాకించుకుని ఇంటికి
తెచ్చుకున్నాను. కానీ ఎందుకో
చాలారోజులు పూజలో పెట్టుకోలేదు.
2008లో ఒకసారి నాగోలులో
పూజ్యశ్రీ అమృగాల దర్శనానికి వెళ్లా
నాదగ్గరును పాదుకలు కూడా
తీసుకెళ్ళాను. జలిగినదంతా పూజ్యశ్రీ

మిగతా 29వ పేజీలో

వారపూలగాయము

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద సాధ్యమివాలచే విరచితమైన వారపూలగాయమునే యింద్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పుంజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరదవ్వజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

పదవ ప్రసంగము

నం వర్ణిపాసనలో సంవర్గ గుణాలు గల వాయువును ధ్యానించాలి. అలాగే ముఖ్యమైన ప్రాణము నిదులంచే సమయంలో వాక్య మొదలైన వాటిని పశపరచుకుంటుంది. కాబట్టి బీనిని ధ్యానించాలి. ఇక్కడ కూడా వాక్య మొదలైన వాటిని పశపరచుకోవటం అనే కర్మను ఆధారంగా చేసుకొని ప్రాణాన్ని సంవర్గ రూపంలో ఉపాసించాలి.

సంవర్గిపాసన ఆధి దేవ, ఆధ్యాత్మ భేదాల వల్ల రెండు రకాలు. చాందీగ్రములో "వాయుర్వాప సంవర్గః, ప్రాణో వావ సంవర్గః" అని చెప్పబడింది.

జ్ఞానము

ప్రపంచంలోని అన్ని వ్యవహరాలకు అసాధారణమైన కారణము జ్ఞానము. పదార్థ జ్ఞానము లేకపోతే పదార్థ సంబంధమైన వ్యవహరం జరగదు. జ్ఞానము - పరోక్షము, అపరోక్షము అని రెండు రకాలు.

భేదముల చేత విశిష్టమైనది (ప్రత్యేకమైనది),

విషయ విషయకాలతో కూడినది అయిన జ్ఞానము పరోక్ష జ్ఞానము. పరోక్ష జ్ఞానము కలగనిదే ఏ పదార్థం యొక్క అపరోక్ష జ్ఞానము కలుగదు. అపరోక్ష జ్ఞానము కన్నులు మొంది ఇంబియాల ద్వారా అభేద బోధకాలైన (అభేదాన్ని బోధించే) వాక్యాల ద్వారా (మాటల ద్వారా) కలుగుతుంది. కర్మలు నిష్ఠామంగాను (ఎటువంటి ప్రతిఫలం లేకుండా), సకామంగాను (ప్రతిఫలం ఆరీంచి) చేయబడుతుంటాయి. అవి కూడా ఆ శబ్దవిషయజ్ఞానము చేతనే చేయబడతాయి. కాబట్టి కర్మకు కూడా జ్ఞానమే కారణము. అలాగే ఉపాసన కూడా జ్ఞానమే కారణము. ఎందుకంటే ఉపాస్య పదార్థము గురించి (ఉపాసింపబడే దానిని గురించి), ఉపాసన సాధనము గురించి (ఏ సాధనము చేతనైతే ఉపాసన జరుగుతుంది దాని గురించి) జ్ఞానము లేకపోతే ఉపాసన జరగదు. ఉపాసన, జ్ఞానము రెండు మనస్సు యొక్క వృత్తులే!

క్రియా (చేసే పని), కారక (దానిని చేసేది), పల (దాని యొక్క పలితము) అనేటటువంటి భేదాలే లేని కూటస్త రూపమైన ఆత్మలో అవిధ్య వలన చేయబడే కర్త మొంది

కారక విషయాల ఆరోపము (ఆపాదించడం), ఆ ఆరోపిత విజ్ఞాన నివ్వకము అయిన (అటువంటి విజ్ఞానము నుంచి నివృత్తి చేసేటటువంటిదైన) మనిహపృత్తే అద్వైత జ్ఞానము.

మహో వాక్యాలనుంచి పుట్టిన అపరోక్ష జ్ఞానము మొక్కానికి కారణము. వేదాంత వాక్యాలు - మహోవాక్యాలు, అవాంతరవాక్యాలు అని రెండు రకాలు.

జీవాత్మ, పరమాత్మల స్వరూపాన్ని బోధించేవి అవాంతర వాక్యాలు

జీవాత్మ, పరమాత్మల స్వరూపాన్ని బోధించే వాక్యాలు అవాంతరవాక్యాలు. ఉదా॥ ‘య ఏష హృద్యస్తర్షీయైర్పురుషః’ - అంటే హృదయాంతర్గతమైన జీవీతియే పురుషుడు. ఇది జీవుని ప్రతిపాదించే అవాంతర వాక్యము. ‘సత్యం జ్ఞానమనస్తం బ్రహ్మా’ అనేది బ్రహ్మ ప్రతిపాదకమైన అవాంతర వాక్యము.

జీవబ్రహ్మాల అభేదాన్ని ప్రతిపాదించేవి మహో వాక్యాలు. ఉదా॥ ‘తత్త్వమసి’(అబి సీవు). వినడం (శ్రవణము) తో సంబంధం ఉండటం వలన అవాంతర వాక్యాల ద్వారా బ్రహ్మము యొక్క పరోక్ష జ్ఞానం కలుగుతుంది. ‘జీవుడు బ్రహ్మము’. వినికిడి (శ్రవణము) వలన మహోవాక్యాల ద్వారా బ్రహ్మము యొక్క అపరోక్ష జ్ఞానము కలుగుతుంది. ఉదా॥ ‘అహం బ్రహ్మస్మి’ (నేను బ్రహ్మము).

వ్యవధాన శూన్యమైన (నిరంతరమైన-తెంపులేని) వస్తువు యొక్క శబ్దము ద్వారా (దాని గులంచి వినడం ద్వారా) పరోక్ష జ్ఞానము, అపరోక్ష జ్ఞానము రెండూ కలుగుతాయి.

ఎక్కడ వ్యవధాన శూన్య పదార్థము (అంటే మనకు దేని గులంచి తెలియదో ఆ నిత్యసత్యమైన వస్తువు) దాని ఉనికి చేత (అస్తిత్వము చేత) తెలియబడుతుందో, అక్కడ పరోక్ష జ్ఞానము వుండని ఆర్థము. వ్యవధాన శూన్యమైన పదార్థము అలానే తెలుసుకోబడినచోట అపరోక్ష జ్ఞానమని తెలుసుకోవాలి. ఉదా:- ‘దశమస్తుమసి’ అనే కథలో పదో పురుష జ్ఞానము (దశమ పురుష జ్ఞానము).

బ్రహ్మము అన్నింటికి ఆత్మ. అన్ని విధాల, అన్నింటికి వ్యవధానశూన్యమే అయితే (నిరంతరాయమైనబి, శాశ్వతమైనబి. నిత్యసత్యమైనబి) శబ్దము చేత (శ్రవణము ద్వారా) ‘బ్రహ్మస్మి’, ‘బ్రహ్మమువున్నబి’ అని ఉచ్చలించడం వలన

పరోక్షజ్ఞానమే కలుగుతుంది. కాబట్టి వ్యవధాన శూన్యమైన బ్రహ్మము గులంచి కూడా పరోక్ష జ్ఞానమే శ్రవణానికి సంబంధించిన అవాంతరవాక్యం ద్వారా తెలుస్తుంది. వ్యవధాన శూన్యమైన ఆత్మకు బ్రహ్మస్మినికి బిన్నమైన శ్రవణ సంబంధమైన (శ్రీతు సంబంధమైన) మహోవాక్యాల ద్వారా అభేదమైన అపరోక్ష జ్ఞానము కలుగుతుంది. ఉదా॥ నేను బ్రహ్మము. కాబట్టి జీవము బ్రహ్మము మర్య కల భేదానికి మహోవాక్యాలనుంచి పుట్టిన జ్ఞానమే కారణము. ప్రమాణగత అసంభావన (యదార్థమైన జ్ఞానము పట్ల ఉన్న సంశయము), ప్రమేయగత అసంభావన (సిద్ధాంతము పట్ల సంశయం), విపరీత భావన (అసలు భగవంతుడిక్కడే అనే సత్యము పట్ల సంశయము) - ఈ మూడు జ్ఞానానికి ప్రతి బింధకాలు. వాటిని పోగొట్టుకోవడానికి శ్రవణము, మననము, నిధిధాసములను ప్రతిరోజు ముముక్షువు అభ్యసించాలి. వాటి ద్వారా జ్ఞానమార్గంలో విఘ్నాలు రావు. ‘జ్ఞానము లేకపోతే ముక్తి లేదు’ అని శృతి ఘోషిస్తేంది.

‘తమేవ విచిత్రాలై మృత్యుమేతి నాన్యః పన్మా విద్యతేయనాయ’

ముముక్షువుప్రత్యగభన్నస్రుయోజీవులలో సాక్షిభూతుడు, దేశకాలాతీతుడైన) భగవంతుని స్వస్వరూపంలో (యదార్థ స్థితిని) తెలుసుకొని ప్రపంచంలో మృత్యువుని దాటుతాడు. ఆత్మజ్ఞానం (స్వస్వరూప ప్రాత్మికి) కలగడానికి జ్ఞానం తప్ప వేరే మార్గము లేదు. జీవుడికి, బ్రహ్మస్మినికి మర్య తేడాలేదని (అభేదజ్ఞానము) కలగనిదే మోక్షము కలగదని శ్రీ అబి శంకరులు చెప్పారు.

శీలీ॥ న యోగేన న సాంఖ్యేన

కర్మణ నో న విద్యయా ।

బ్రహ్మత్తేకత్తే బోధేన

మోక్షః సిద్ధ్యతి నాస్యధా ॥

భావం:- యోగము, సాంబ్యము, కర్మ, విద్య(ఉపాసన) - వీటి వలన మోక్షము కలుగదు. బ్రహ్మమునకు ఆత్మకు భేదం లేదనే జ్ఞానము కలిగినప్పుడే మోక్షము సిద్ధిస్తుంది.

ఇది వేదాంత మహోవాక్యాల ద్వారా మాత్రమే జరుగుతుంది.

- సశేషం

(గత సంచిక తరువాయి)

మంకొందరు భక్తులు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

థక్కర్ :

“థక్కర్ ధరమ్ సే జతాబాయి” అనే కంపెనీలో ప్రధాన గుమాస్తాగా పనిచేస్తున్న కాకా మహోజని తరచుగా శిలిడీవచ్చి, సాయి అనుమతిస్తేగాని తిలిగి యింటికి వెళ్ళేవాడు గాదు. అతడంతగా దర్శించే సాయిని తానుగూడ స్వయంగా దర్శించి పరీక్ష చేసి చూడాలని తలచి, ఒకసాల ఆ కంపెనీ అభికాలి థక్కర్ అతనితో గూడ శిలిడీ చేరాడు. కాకా మహోజని వెంటనే తిరుగు ప్రయాణమవడానికి సాయి అనుమతించరేమౌనని శంకించి, అతనికి మిత్రుణ్ణి తోడుగా తెచ్చుకున్నాడు. బాబాకు సమర్పించడానికని దాలలో కాకా మహోజని కొచ్చి ఎండు ద్రాక్షపండ్లు కొని వుంచుకున్నాడు. ఆ ముగ్గురూ శిలిడీ చేరగానే ఆక్షడ థక్కర్ కు మరొక స్నేహితుడు కన్చించాడు. బాబా మహిమలేషైనా ప్రదర్శిస్తారా అని థక్కర్ అతనిని విచారించాడు. అతడు తాను కేవలం సాయి ఆశీస్సుల కోసమే శిలిడీ వచ్చానని చెప్పి, భక్తులు హృదయ పూర్వకంగా కోరుకున్నదేబి ఆక్షడ నెరవేరకుండా పాశిదని చెప్పాడు.

అందరూ ద్వారకామాయి చేరాక, కాకా మహోజని సాష్టాంగ సమస్యారం చేసి, సాయికి ద్రాక్షపండ్లు సమర్పించాడు. సాయి వాటిని తిలిగిచ్చి, అందలికి ప్రసాదంగా ఎంచమన్నారు. వాటిలో కొన్ని థక్కరుకు కూడ లఱించాయి. అతడికి ద్రాక్షపండ్లు సహించవు. అయినప్పటికీ వాటిని నోట్లో వేసుకుని, వాటిలోని గింజలు ఎక్కడ వేయాలో తెలియక జేబులో వేసుకున్నాడు. “బాబా మహాత్ముడే అయితే, ఇవి నాకు సహించవని తెలుసుకోవాలిగదా! అవే నాకు ప్రసాదంగా ఎందుకిచ్చారు?” అనుకున్నాడు. వెంటనే అతడికి బాబా మరికొన్ని ద్రాక్షపండ్లిచ్చి వాటిని తినమని ఆదేశించారు. వాటిని సములుతున్నప్పుడు

వాటిలో ఒక గింజ కూడ లేకపోవడం గమనించి, అదెలా సంబమూ అని థక్కర్ నివ్వేరబోయాడు. అతడేదైనా మహిమ చూడాలనుకున్నందుకు బాబా అలా చేసారని అతడు తలచాడు. అతని స్నేహితుణ్ణి ‘నీకిచ్చిన ద్రాక్షపండ్లెలా వున్నాయి?’ అని అడిగారు బాబా. అతడు తాను తింటున్న ద్రాక్షపండ్లలో గింజలున్నాయని చెప్పాడు. ఆ మాట విని థక్కర్ పులకించిపోయి, బాబాను తక్కువగా అంచనా వేసుకున్నందుకు తనను తానే నించించుకున్నాడు. అయినా వెంటనే అతని మనసులో మరొక భావం మెచిలింది. బాబా మహాత్ముడే అయితే మరొక్కసాల ఆయన కాకాతో ప్రారంభించి ద్రాక్షపండ్లు పంచాలనుకున్నాడు. వెంటనే బాబా సలిగ్గా అలానే చేయడంతో అతడు నిశ్చేష్ముడయ్యాడు.

అంతలో ఆరతి పూర్తయి అందరూ బాబావద్ద సెలవు తీసుకుంటుంటే తమతోపాటు తిరుగు ప్రయాణమవడానికి కాకాకు గూడ సాయి అనుమతివ్వాలని థక్కర్ అనుకున్నాడు. సామాన్యంగా బాబా ఎప్పుడూ అతనికి అనుమతివ్వక కొచ్చిరోజులు శిలిడీలోనే వుంచుకునేవారు. అలాంటే ఆ రోజున వెంటనే అనుమతిచ్చారు. థక్కర్ మరో మహిమ చూచాడు.

అప్పుడు కాకాను ₹15/-లు దక్కిణ అడిగి బాబా, ‘నేనెవలినుండైనా దక్కిణ తీసుకుంటే అందుకు బదులుగా అతనికి పచిరెట్లు ఇవ్వపలసి వుంటుంది. ఆ ఫకీరు ఎవలిని చూపుతారో వాలని మాత్రమే దక్కిణ అడిగి తీసుకుంటాను. అతడి సమర్పించి ముందు ముందు ఎంతటి ప్రతిఫలమో పాందుతాడు. ధనమన్నబి ధర్మం చేయడానికి సాధనమవ్వాలి. దానమివ్వడమే సిలిసంపదలు పాందడానికి ఉత్తమమైన మార్గం. దక్కిణ సమర్పించడం వలన వైరాగ్యం

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీశ్రీ మాటలా ఆనందమం

జీవితం మరియు బ్రహ్మలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

శ్రీ విభివిధానాలను తు.చ. తప్పక పాటిస్తూ ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ముందుకు సాగుతున్న సాధకులు ఎంతో అప్రమత్తతతో ముందుకు సాగవలసి వుంటుందని ఆమె హెచ్చలించేవారు. మీరు మిమ్మల్ని, మీ స్థితిగతులను గుప్తంగా వుంచుకొనటం అలవర్షకోవాలి. మీ సాధనలో భాగంగా వ్యక్తమయ్యే అనుభవాలను, స్థితులను బయటకు వెల్లడించకూడదు. మీ ప్రయత్నం లేకుండా అప్రయత్నంగా బయటకు వ్యక్తమయ్యే సందర్భాలు వుంటాయి. అలా జిలగినప్పుడు వాటిని గురించి చింతించవలసిన అవసరం లేదు. ఆయా అనుభవాలను మీ సాధన ముందుకు సాగుతుందని గేటురాళ్లగా భావించకూడదు. అలా భావించినట్లయితే మీ సాధనకు ఎంతటి నష్టం కలుగుతుందో మీకు తెలియదు. కనుక ఎల్లప్పుడూ మీరు మీ లక్ష్మిసాధన వైపే అప్రమత్తులై

ముందుకు సాగాలి, కానీ మీకు సంబించే బివ్యానుభవాలనుగురించి ఏమాత్రం పట్టించుకోనకూడదు. వాటిని బయటకు వ్యక్తపరచకూడదు. అమ్మ యిలా అనేవారు: “అప్రయత్నంగా బివ్యానుభవాలు ప్రకటమవటం అనేచి సాధనలో ఒక స్థితిని సూచిస్తుంది. అయితే మీరు ఆ బిషయాలపై ఏమాత్రం దృష్టిని పాశినిప్పకూడదు. కీర్తికాంక్షతో సీ స్థితిని సీవు బయట పెట్టుకున్నట్లయితే అంతటితో సీ పురోగమనం ఆగిపోతుంది. ఈ వింతలను, విచిత్రాలను లక్ష్యపెట్టక ముందుకు సాగాలి. మరొక మజిలీ వచ్చేసలకి లోగడ సీ ప్రయత్నం లేకుండా కలిగే వింత అనుభవాలు ఆగిపోవడం జరుగుతుంది.”

శ్రీ ఆనందమయి అమ్మ డాకా విడిచి పర్యాటనలు చేసే సమయంలో జ్యోతిష్ దాదా, నిరంజన్ బాబు వంటి భక్తులంతా అమ్మకు ఒక ఆశ్రమం నిల్చించాలని సంకల్పించారు ఆ

విషయం అమ్మతో ప్రస్తావించగా అమ్మ “నాకు ఆశ్రమం యొక్క ఆవశ్యకత ఏమీ లేదు. చెట్టు సీడైనా, ఆశ్రమం అయినా ఒకటే. మీకు కావాలనుకుంటే కట్టించుకోవచ్చ. అయితే మీరు ఎలాంటి నిర్మాణం చేయాలన్నా కాళికాలయం వెనక ఉన్న ప్రదేశంలోనే నిల్చించండి” అన్నారు. మరొక సందర్భంలో ఆ ప్రదేశం యొక్క విశిష్టతను శ్రీ ఆనందమయి మాత యిలా వివలించారు. ఈ ప్రదేశం అత్యంత శక్తివంతమైన పుణ్యస్థలం. పూర్వం ఇక్కడ ఎందరో మహాత్ములు నివసించారు. ఎందరో సన్మానాలు, సాధకులు కేవలం పండ్లు మాత్రమే ఆహారంగాతీసుకుంటూ, మరికొందరు సాధకులు నిరాహారులై కూడా అనేక సంవత్సరాలు కలిన సాధనలు చేశారు. వారందలకీ ఇక్కడి కాళికాలయంలోని కాళీమాత దర్శనమిస్తుంది. అలాంటి వారందలనీ ఆ దేవి కంటికి రెపులాగా కాపాడుతుంది. ఈ విధంగా ఆ ప్రదేశం యొక్క విశిష్టతను వివలించి

చెప్పటంతో జీవీతిష్ట దాదా, నిరంజన్ బాబు వంటి భక్తులందరూ అమ్మ అనురహంతో ఆ స్థలాన్ని కొనుగోలు చేసి ఆశ్రమ నిర్మణం చేయడం జిగించి.

ధాకాలో ముసల్మాన్ నవాబులకు చెందిన తోటయే పాహో-బాగ్ తోట. ఆ తోట లోనే భోలానాథ్ గారు 1924లో, వైశాఖ శుద్ధచవితి నాడు వ్యవస్థాపకులుగా నియుక్తులైనారు. ఆ తోటలోనే ఆయనకు నివాస గృహం కూడా కేటాయించటం జిగించి. ఆ తోట యజమానురాలు బేగం ప్యాలీబాను. అమ్మ తోటలో నివాసం పుంటున్న ప్రారంభ రోజుల్లో అమ్మ బిష్టుట్టం గులంచి ఎవ్వులికీ తెలియదు. ఆ సందర్భంలో అమ్మను ఒక సాధారణ భక్తిరాలిగా భావించి తోటలో భజనలు, పూజలు జిలగే సమయాలలో భక్తులు పెద్ద సంఖ్యలో అక్కడకు రావటం ప్యాలీబాను కుటుంబ సభ్యులకు నచ్చకపోవటంతో మొదట్లో తోటలో అటువంటి కార్యక్రమాలు నిశేధించారు. కాలాంతరములో అమ్మ ఎంతటి గొప్ప మహాత్మురాలో గ్రహించిన ఆ నవాబుల కుటుంబం అమ్మకు గొప్ప భక్తులై లోగడ తాము తోటలో పూజలను నిశేధించినందుకు సిగ్గుపడి, పశ్చాత్తాపంతో అమ్మను క్షమాపణ వేడారు.

ప్యాలీబాను కుటుంబం కలకత్తాలో వుండేది. అమ్మ తన పర్యాటనలలో కలకత్తా వచ్చిన ప్రతిసారి ప్యాలీబాను అమ్మను తన గృహానికి ఆహ్వానించేది. సగౌరవంగా అమ్మను, అమ్మ భక్తులను తన ఇంట్లో విందు భోజనాలతో సత్కరించేది. అమ్మను

పూజిస్తూ సంకీర్ణనలు, భజనలు ఎంతో భక్తిశ్రద్ధలతో జిలపించేది.

ప్యాలీబానుకు ఒక కుమార్తె, ఒక కుమారుడు వున్నారు. 1927వ సంవత్సరంలో ఆ పిల్లలిద్దలకీ వివాహాలు జిలగాయి ఆ సందర్భంగా ప్యాలీబాను శ్రీ ఆనందమయి మాత్రను తమ గృహానికి ఆహ్వానించింది. శ్రీ భోలానాథ్ గారు, అమ్మ కొందరు భక్తులతో ఆ వివాహాలకి హాజరైనారు. ఒకేరోజు రెండు వివాహాలు వేరువేరు గృహాలలో జిలగాయి. అమ్మ రెండుచోట్లకు వెళ్లి వధూవరులను ఆరీర్చుటించారు. కల్యాణాలు జరుగుతున్న సమయాలలో ప్యాలీబాను అమ్మను, శ్రీ భోలానాథ్ గాలని వివాహావేదికపై ఆసీనులను చేసి అమ్మ సమక్షంలోనే వివాహకతువు జిలించారు. ఎంతో భక్తిశ్రద్ధలతో వధూవరులు అమ్మకు నమస్కరించుకుని పూజించి కళ్యాణమండపాలలో ప్రవేశించారు. ఆ కళ్యాణాలు అమ్మ ఆశీస్సులతో నిశ్శఫ్తుంగా జిలగిపోయాయి.

- సేప్టం

మరికొందరు భక్తులు

| 03వ పేజీ తరువాయి |

వృథిపాంచి దానివలన భక్తి, ధ్యానమూ గూడ వృథి పోందుతాయి” అన్నారు. ఆ మాటలు విని ఆయన అడుగకనే థక్కర్ గూడ ఆయన చేతిలో ₹15/-లు వుంచాడు. నిజానికతడు ఆయనకు

దక్షిణ సమర్పించగూడదని మొదట అనుకున్నాడు.

కాకా మహోజని మిత్రులలో ఒకరు విగ్రహారథన, వ్యక్తిపూజలను నమ్మేవాడుగాదు. ఒకసారతడు కేవలం కుతూహలంవలన, రెండు షరతుల పై మాత్రమే కాకా మహోజనితో కలిసి శిలాంగి రావడానికి అంగీకరించాడు.

- 1) తాను బాబాకు నమస్కరించనానీ,
- 2) ఆయనకెట్టి దక్షిణ సమర్పించనానీ.

తర్వాత ఆ ఇద్దరూ శిలాంగి చేరి, మశీదు ప్రవేశించగానే బాబా అతనికేసి మాసి, ఎంతో మృదువైన స్వరంతో ‘ఓహో, తమరోచ్చారే!’ అన్నారు. ఆయన కంఠధ్వనిసిలిగ్గా అతనితండ్రిగొంతులా పున్నాది. అది వింటూనే అతడు పులికించిపోయి, పాంగిపారలే భావోద్దేకంతో, ‘అరే సలగ్గా మానాయనగాల గొంతే!’ అని ముందుకు దూసుకుపోయి, బాబా పాదాలకు నమస్కరించాడు. సాయి అదేమీ పట్టించుకొనక, కాకా మహోజనివైపు మాత్రమే చేయజాపి దక్షిణ కోరారు. అతని మిత్రుడు ఖిన్నుడై “బాబా, నన్ను దక్షిణడుగరేమి?” అన్నాడు. సాయి, “దక్షిణ సమర్పించడం నీకిష్టం లేదు గనుక నిన్నడగడం జరుగదు. అయినా నీవు యివ్వాలనుకుంటే ఇష్టుడైనా సమర్పించవచ్చు” అన్నారు. అష్టుడతడు గూడ దక్షిణ సమర్పించాడు. బాబా అతనితో, “మనలను వేరుచేసే అడ్డగొడను తొలగించు, దానిని నశింపజేయి. అప్పుడు ఒకలనోకరము చూడగలుగుతాము. ప్రత్యక్షంగా కలుసుకుంటాము” అన్నారు.

- సేప్టం

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆశ్రమాచిత్రము

శ్రీ వాసుదేవరావు

(మాస్టర్ గాలి పరిచయ భాగాన్ని పొందిన పిమ్మట అప్పటి వరకు తాను చేసిన బాబా పూజా విధానం ఎంత యాంత్రికమో అర్థముయి, వాల ప్రబోధాన్ని అందుకుని సాయినాథుని అన్నస్తు భక్తితో కొలిచేందుకు మార్గదర్శకులైన మాస్టర్ గాలిని, బాబా గాలిని రెండు చక్కనులుగా భావించి సాయి మాస్టర్ సన్మిథిలో తను పొందిన అసుఖాతులను అందించుచున్నారు.)

మాస్టర్ స్టారుగారు ఒకసారి “బాబా తత్త్వ ప్రచారం చేయడానికి నాకు ఎక్కువ సమయం లేదు. నేను జింటి దగ్గరే కూర్చుని చూస్తునే కార్యక్రమం చాలా పుంచి. అందువలన మీరంతా కూడా ప్రచార బాధ్యత స్వీకరించాలి” అని అన్నారు. అనటమే కాదు, అందుకు మమ్మల్నిందినీ సాయి తత్త్వ ప్రచారంలో నిష్టాతుల్ని చేయాలనేటటువంటి దృఢ సంకల్పంతో క్లాసెన్ పెట్టేవారు. మేము ఏదో ఒక టాపిక్ గాని లేక బాబా గులించిన ఒక టాపిక్ గాని లేక అంశంపైన గాని శ్రిపేర్ అయి వచ్చి ఆ క్లాస్ లో అందలి ముందు చెప్పాలి. అలా మాకు పున్న సభా పిలికితనం, సంకోచము, సిగ్గు పడటం లాంటి మనోవికారాలని పోగొట్టాలని ప్రయత్నించేవారు. ఎలా చెప్పాలో చెప్పి మా తప్పుల్ని సరిచిద్దేవారు. అలా మమ్మల్ని ఎంతగానో పోత్తుహించేవారు. అలా చాలా మందిలో నున్న మానసిక వత్తిడులను పోగొట్టి, అంతర్గతంగా పున్న వాక్యటేమను, రచనా వ్యాసంగాన్ని మేల్కొలిపి సమాజానికి పుపయోగపడే వ్యక్తులుగా తీర్చిచెందారు.

నాకు తెలిసిన వారు కొంత మంచి గురువుల దగ్గర ఉపదేశం పాందారు. వారు నన్ను ‘ఉపదేశం తీస్తోండి’ అని చెప్పినప్పటికి మాస్టరుగారు చెప్పినట్లుగా బాబానే నా గురువుగా ఎంచుకున్నాను. ఇంత వరకు నా విశ్వాసం ఏ విధంగానూ సడలలేదు. ఎన్నో ఏళ్ళ నుండి బాబాను పూజిస్తున్నప్పటికి నిజమైన ఆధ్యాత్మికత ఏమిటో బోధ పరచేటందుకే, నాపూజలోని యాంత్రికతను తీసివేసేటందుకే

నన్ను మాస్టర్ గాలి దగ్గరకు చేస్తీనారని అన్నిస్తుంది. మాస్టర్ గారు ఒంగోలు రాని పక్షంలో, వాలి దర్శన భాగ్యం కల్గని పక్షంలో, వారితో సన్నిహిత సంబంధం కల్గని పక్షంలో, అనలు బాబా అంటే ఏమిటో ఆయన నిజతత్త్వమేమిటో తెలుకునే భాగ్యం ఈ జీవితంలో కల్గేటి కాదేమోనని ఇప్పటికీ అన్నిస్తూంటుంది. అందువలన నా జీవితంలో సక్తమమైనటువంటి ఆధ్యాత్మిక చింతన కల్గించి నాకొక వ్యక్తిత్వాన్నిచ్చిన భరద్వాజ మాస్టర్ గారు మరియు సాయినాథుడు ఇద్దరూ నాకు పూజసీయులే. సదా వారికి నేను బుణరస్తుడనే.

ఒకరోజు నేను మాస్టరుగాల దగ్గరకెళ్ళాను. కుశల ప్రశ్నల అనంతరం ఎక్కడికెళ్ళారని అడిగారాయన. “ఆఫీన్ పని మీద వేరే వ్యారేళ్ళాను” అని చెప్పాను. “అక్కడ బాబా గులించి చెప్పారా?” అని అడిగారు. ఎక్కడికన్నా వెళ్ళినప్పుడు బాబా గులించి చెప్పమనేవారు. అలాగే చెప్పేవాళ్ళి. “బాబా విశ్వరూపం గులించి చెప్పాను మాస్టర్ గారు” అని అన్నాను. ఆయన ఎంతో ఆనందించారు. ఆనందంలో ఆయన కళ్ళు విప్పాలినాయి. “ఎలా చెప్పారో నాకూడా చెప్పాలి” అన్నారు. నేను చెప్పడానికి ప్రారంభించబోతే, “ఇప్పుడు కాదు ఇక కొళ్ళి రోజుల్లో శ్రీరామనమి వస్తున్నాచి కదా, ఆప్పుడు మంబిరంలో చెప్పాలి” అన్నారు. అలానే కరపత్రాలు కూడా వేయించారు. రోజులు ఆనందంగా దొల్లిపోతున్నాయి. అక్కలోపు స్వామి వాలి పాదుకలు వచ్చాయి. ఎంతో మంచి మహాసీయులు ఏదో ఒక రూపంగా మంబిరానికి వస్తున్నారని ఆనందించాము.

- సచేపం

భూర్జకవాయి అనుభ్వవందేవము

శేషి జయప్రద, గుంటూరు

మొట్టమొదటిసాల 1984లో పూజ్యులీ మాస్టరుగాలతో శిలిడి యాత్రకి వెళ్లాము. అది ఆ యాత్రకి వచ్చిన వాళ్ళందలి ఎన్నోజన్సుల పుణ్యఫలం. ఎందుకంటే ఎన్నో విషయాలు పూజ్యులీ మాస్టరుగారు మాకు దగ్గరుండి వివలంచారు. శిలిడిలో ప్రతి అణవు దగ్గరుండి చూపించారు. అప్పట్లో ఇంత రట్టి వుండేబికాదు. కనుక మాకు శ్రీ సాయినాథుని తాకి నమస్కరించుకునే అవకాశం కలిగింది. ఆ యాత్రలో పూజ్యులీ మాస్టరుగారు అక్కడ వున్నన్ని రోజులూ అన్ని హోరతులు మానకుండా చేసుకొమ్మిని చెప్పారు. కొంచెం విరామ సమయముంటే బాబా గులంబి, శ్రీ సాయిలీలామృతములో సంఘటనల గులంబి చెప్పేవారు. అప్పుడు మాకు బాబా తత్త్వం బాగా అర్థం అయింది.

పూజ్యులీ మాస్టరుగారు సమాధి అయ్యాక ఒకసాల శిలిడి వెళ్లాము. పూజ్యులీ మాస్టరుగారు చెప్పినట్లు అన్ని హోరతులకు హోజరయ్యేవాళ్ళం. ఒకరోజు సాయంత్రం సంధ్య హోరతికి హోజరైనప్పుడు నాకు పూజ్యులీ మాస్టరుగారు బాగా గుర్తుకొచ్చారు.

హోరతి జరుగుతూనే వుంది, నేను బాబాతో, “మా మాస్టరుగాలని అంత తొందరగా ఎందుకు తీసుకెళ్ళారు? ఇంకా వుంటే మీగులింబి ఎంతమందికో చెప్పేవారు కదా, మా అందరికి పెద్దబిక్కుని తీసుకెళ్లిపోయావు” అని అడుగుతూ బాగా ఏడుస్తున్నాను. హోరతి అయిపోయింది. మావాళ్ళందరూ ఎందుకలా వున్నావని అడిగారు. పూజ్యులీ మాస్టరుగారు గుర్తుకొచ్చారని చెప్పాను. తరవాత మళ్ళీ రాత్రి శేజ్ హోరతికి వెళ్లాను. అప్పుడు హోరతి పాడుతూ బాబా వైపు చూస్తుంటే, ఆయన చిన్న పిల్లలవాడు నవ్వినట్లు కిలకిలా నవ్వుతున్నారు. అభిచూసి నాకూ నవ్వొచ్చింది. ఆయన నవ్వటం నేను నవ్వటం హోరతి అంతా ఇలాగే కొనసాగింది. బైటికి వచ్చాక అనుకున్నాను, “బాబా సాయంత్రం హోరతిలో నేను బాగా యేడ్చినందుకు, ఇప్పుడు నన్ను నవ్వించి పంపించావా” అని నమస్కరించుకున్నాను.

కోచిడి వచ్చే ముందు సంవత్సరం శిలిడికి వెళ్లినప్పుడు ద్వారకామాయిలో రాత్రి నేను చేసుకునే అవకాశం వచ్చింది. రాత్రి 11 గంటలకి ద్వారకామాయికి

వచ్చాము. రెండుగంటల సమయానికి శిలిడిలో వుండేవాళ్ళు వచ్చి అక్కడుండే వాళ్ళందలికి నేను చేసుకునే అవకాశం ఇచ్చారు. అంతా శుభ్రం చేసాక ధుని తెలచిదానిని సలచేసి మళ్ళీ మూసేస్తారు. అది మనం చూడించు. చివరిగా 5 కొబ్బరికాయలు ఐదుగులికి ప్రసాదంగా ఇచ్చి దానిని పూజలో పెట్టుకొమ్మని చెప్పారు. బాబా దయవల్ల నాకు కూడ ఒక కాయ ప్రసాదంగా దొలకింది. ఆ కొబ్బరికాయని మా ఇంట్లో పూజలో పెట్టుకున్నాను.

ఒకసాల దర్శనానికి వెళ్లినప్పుడు అక్కడున్న సెక్కులిటీ వాళ్ళు, అందరిని నెట్టేస్తున్నారు. నాకు చాలా బాధవేసి, మన అస్తం వుందికదా దానిని బైటికి తీసాను. అంటే... ‘ఓం సాయినాథ జ్ఞ, గురు భరద్వాజ జ్ఞ!’ అని నామం చెప్పుకుంటున్నాను. అంతే, చిత్తంగా అందరిని నా పక్కనించి పంపించేస్తున్నారు కానీ నన్ను మాత్రం పంపించలేదు. నా పక్కనే లేడీ పాటిల్ కూడా వుంది, అయినాకానీ నా జోలికి రాలేదు. నాతో వచ్చినవాళ్ళందరూ బైటికి వెళ్లిపోయి నా కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు. నేను తృప్తిగా దర్శనం

సామాజిక మానవత్రిక

చేసుకున్నాక బైటీకి వచ్చాను.

కరోనా తగ్గి దర్శనాలు మొదలయ్యాక మేము కొంతమందిమి కలిసి శిలిడి దర్శనానికి వచ్చాము. అందులో మొదటిసాిల వచ్చిన ఒకమ్మాయి వుంది. తను “నేను మీతోనే ఉంటానడి, నాకు అస్తు చూపించండి” అని నాతోనే ఉండేబి. ఒకరోజు ఉదయమే, నిద్ర లేవగానే, ‘ఎవరి’, రాత్రి 10 గంటల హోరతి తరవాత బాబా ప్రసాదం ‘కేసల’ నాకు ఇస్తున్నట్టు భావన వచ్చింది. అది పదే పదే అనిపించసాగింది. ఆ విషయం నాతో వచ్చిన ఆ అమ్మాయితో చెప్పేను. అప్పుడు “నేను కూడా మీతో పున్నానా అండీ” అనడిగింది. “ఏమో అప్పుడు నా పక్కన ఎవరూ కనిపించ లేదు” అని చెప్పేను. అయితే నేను మీతోనే వుంటాను కనక అది నిజమపుతుందో లేదో చూద్దాం అంది. ఆ రోజు మేము నాసిక్ చూడటానికి వెళ్ళాము. తిలిగి వచ్చేసులికి రాత్రి 10 అయ్యింది. శేష హోరతికి లోపలికి వెళ్లే సమయం అయిపోవడం వల్ల బయట గురుస్థానం ఎదురుగా పున్న స్థలంలో కూర్చుని హోరతి పాడుకున్నాము.. హోరతి పూర్తయ్యాక గురుస్థానం దగ్గర ప్రసాదం పంచుతున్నారు. మేము కూడా పరుసలో నిలుచున్నాము. నాతోపాటు పున్న అమ్మాయికి బాత్రూం కి వెళ్లవచులసి వచ్చింది. నేను అక్కడ దగ్గరలోనే టాయిలెట్టు ఉన్నాయని చూపించాను. కాసీ తను మళ్ళీ వచ్చేసులికి ప్రసాదం అయిపోతుందని కొంతమందిని అడిగి, ముందుకి వెళ్లి ప్రసాదం తీసుకుని, నేను వచ్చేవరకు ఇక్కడే పుండండి అనిచెప్పి, వెళ్లింది. మేము లైన్ లో వెళ్లి ప్రసాదం తీసుకుని

బిక్కిత్ వాడూ వైపు నడుస్తున్నాము.. నేను ఇంకొక రెండడుగులు ముందుకి వున్నాను.

ఇంతలో పెద్ద బోట్టుపెట్టుకుని పచ్చగా పున్న ఒకావిడ వచ్చి, చేతిలో పున్న డబ్బులో ప్రసాదం నాకు చూపిస్తూ “ఇటి నిజ సమాధి ప్రసాదం అండీ, మీకు కావాలా” అని ఆడుగుతున్నారు, “అయ్య కావాలా, ఏంటండీ, తప్పకుండా ఇప్పండి” అన్నాను. ఆవిడ వేడి వేడి ప్రసాదం నాకు ఇచ్చారు. నాతోపాటు వచ్చిన వాళ్ళకి కూడా ఈ విషయం చెబుతుండగానే ఆవిడ వెనక్కి తిలిగి వెళ్లిపోయారు. మా వాళ్ళు గబగబా వెళ్లినా ఆవిడ కనిపించలేదు. నాకు అంతవరకు నిజసమాధికి ప్రసాదం పెడతారనితెలియదు. తరవాత కనుక్కుంటే రోజుా ప్రసాదం పెడతారని తెలిసింది. నిజసమాధి బాబా విర్ఘసికి కింద ఉంటుంది. అక్కడి ప్రసాదం నాకు లభించడం సాయినాథుని కృప. నాకు ఉదయం నించి అనిపించిన భావన నిజమయ్యేసులికి చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. నాతో పాటు ఉన్న అమ్మాయి సరైన సమయానికి తను లేనందుకు చాలా బాధపడింది. తరువాత ఆ ప్రసాదం అందరం తీసుకున్నాము.

మా నాన్నగారు పక్క కమ్మ్యానిస్తే. ఏ దేవుడిని నమ్మేవారు కాదు. అలాంటి ఆయన - మా అక్కచెల్లిళ్ళందరము బలవంతం చేస్తే - పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగాలితో శిలిడి యాత్రికి వచ్చారు. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారు చెప్పిన సత్పుంగాలు విని నాన్న సాయి భక్తులైపోయారు. నిరంతరమూ బాబా నామస్మరణ చేస్తుండేవారు. ఒకసాిల ములక్కాడలు కోయడానికి ములగ చెట్టు ఎక్కారు. బాగా పైకి ఎక్కారు,

ములగచెట్టు అసలే సున్నితంగా ఉంటుంబి కదా పై కొమ్మ విలిగి బాగా ఎత్తునించి కింద పడిపోయారు. అలా పడిపోయినప్పుడు బాబా అని గట్టిగా అలిచారట. చుట్టుపక్కల అందరూ పరిగెత్తుకొచ్చి, “పెద్దాయనా! నువ్వెందుకు ఆ చెట్టుక్కావ్, ఏ కాలో చెయ్య విలిగితే ఎంత కష్టం” అంటుంటే, మా నాన్న మామూలుగా లేచి “నాకేమీ కాలేదు, నన్ను బాబా కాపాడారు” అని చెప్పారట. ఈ లీల అప్పట్లో పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగాలికి చేప్పే, నాకు ఉత్తరము రాస్తూ ‘ద్వారకామాయి అనుభవ మండపము’ లో వేద్దాము, మీ అక్కయ్యని రాసి పంపించమని చెప్పు అని, బ్రాంట్ లో పాలిటిక్కీ అని రాశారు (నాకు ముగ్గులు అక్కలు, ఈ అక్క పాలిటిక్కీ కళాశాలలో అధ్యాపకురాలిగా పని చేస్తోంది). ఈ ఉత్తరం ‘ఆచార్య అమృత లేఖావళి’ గ్రంథంలో ఉంటుంది. కాసీ మా అక్క రాయలేదు, నేనూ రాయలేదు. ఇప్పటికి ఆ విషయం తలచు కుంటే బాధగా ఉంటుంది. మళ్ళీ ఇన్ని సంవత్సరాలకి బాబా లీలలు పంచుకునే ఆవకాశం వచ్చింది కనుక నా అనుభవాలతో పాటు ఇప్పుడు మా నాన్నగాలి అనుభవము కూడా చెప్పాను. ఆయనకు ఇంకా చాలా అనుభవాలు జరిగాయి. ఆయన చివలి శ్వాస వరకు బాబా మీద విశ్వాసంతో పున్నారు.

ఇలా మా కుటుంబాన్నంతటిని తన దల చేర్చుకుని, మాకు పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగాలిని పరిచయం చేసి చక్కటి మార్గనిర్దేశనం చేసిన సమర్ప సద్గురు శిలిడి సాయినాథునికి పందన సహస్రాలు. ●

ఆచార్యన అధ్యాత్మ లేలు

శ్రీ రామకృష్ణశర్మ, పాదిలి

పోటిలి
రామకృష్ణశర్మగారు పూజ్యో
భరద్వాజ మాస్టరుగాలతో వారి
స్ఫుర్తులను, అనుభవాలను ఈ విధంగా
తెలియజేస్తున్నారు..

మా సాంత ఊరు మార్కపురం.
నా చదువు పూర్తయ్యక అక్కడే ఒక
కాన్యోంటులో ఉద్యోగానికి చేరాను.
అక్కడ ఒక సోదల పరిచయమై
శిల్పిసాయి భక్తురాలైన తన
పెద్దమ్మగాలని నాకు పరిచయం
చేసింది. ఆమె నాకు సాయిసచ్చరిత్ర
ర్ఘంథం ఇచ్చారు. నేను ఒక్కసారి
పారాయణ చేయగానే నాకు రాష్ట్ర
ప్రభుత్వంలో తాలూకా కార్యాలయం
(M R O) లో ఉద్యోగం వచ్చింది. అది
నాకు జరిగిన మొట్టమొదటి బాబా
లీల. నేను APPSC పరీక్షలు 1981లో
ఉత్తీర్ణుడయ్యాను. అప్పటినుంచి
ఉద్యోగ ప్రయత్నాలు చేస్తున్నాను. నేను
1984లో సచ్చరిత్ర చదివాను. అప్పుడే
నాకు ఉద్యోగం వచ్చింది. అందుకే అది
నాకు బాబా చేసిన లీల!

నన్న మొట్టమొదట ఒంగోలు
కార్యాలయంలో వేశారు. నేను
పూజ్యో మాస్టరుగారుండే ఇంటికి

ముందుఫీధలో వుండేవాడిని. పూజ్యో
మాస్టరుగారు బాబా గులంబి బాగా
చెప్పారని ఎవరో అంటే, ఒకరోజు
పూజ్యో మాస్టరుగాల ఇంటికి వెళ్లాను.
అప్పుడు పూజ్యో మాస్టరుగారు జె. వి.
సుబ్బయ్యగాల ఇంట్లో వుండేవారు.
నేను వెళ్లేసలికి సిగరెట్ త్రాగుతూ,
మాట్లాడుతూ, అందలకీ ఊటి
ఇస్తున్నారు. నేను ఊహించుకున్నదానికి
వ్యతిరేకంగా వుండటంతో లోపలకి వెళ్లి
ఊటి తీసుకోకుండా బయటనుంచే
వచ్చేశాను. మళ్ళీ తరపాతి గురువారం
ఎందుకో వెళ్లాలనిపించింది. ఈసారి
నాలో ఏ భావమూ లేదు. వారినుంచి
ఊటి, తీర్థము తీసుకుని వచ్చేశాను.
మళ్ళీ ఇంకొకసాల వెళ్లేసలికి పూజ్యో
మాస్టరుగారు ఒక్కరే వున్నారు. చాలా
ప్రేమగా నా వివరాలన్నీ అడిగారు.
చెప్పాను. అప్పుడు పత్రికకి చందా
కట్టమని నాతో ఒక మాట చెప్పారు.
“గుళ్లో దక్కిణ వేయడం కన్నా ఆ
డబ్బులతో గ్రంథాలు పంచడం చాలా
ఉత్తమం. ఎందుకంటే ఆ దక్కిణతో
బాబా గ్రంథం ఎవరికైనా యస్తే ఆ
గ్రంథం రూపంలో బాబా వారి ఇంట్లో
వున్నట్లు. దానివల్ల వారికి ఎంతో
మేలు జరుగుతుంది” అని చెప్పారు.

అప్పటినుంచి మేము అదే సేవగా
పెట్టుకున్నాము. నాకు బాబా జీవిత
చరిత్ర మొదటి ముద్రణ యిచ్చారు.
వారి దగ్గర ఖురాన్, బైజిల్ లాంటి
గ్రంథాలుండేవి. “అవన్నీ ఎందుకు
మాస్టరూ?” అని అడిగితే, “ఎం
లేదయ్యా అన్ని మతాల్లో కూడా
‘గురువే చాలా గొప్పవారు’ అని వుందని
చెబుతారు. అది తెలుసుకోవడానికి
చదువుతున్నాను” అన్నారు.

తరపాత నన్న కొత్తపట్టుం
బిబిలీ చేశారు. అక్కడనుంచి కూడా
పూజ్యో మాస్టరుగాల దర్శనానికి
వస్తుండేవాడిని. మావాళ్లు నాకు
పెళ్లి సంబంధాలు చూడటం
మొదలుపెట్టారు. ఒక సంబంధం
నాకు, ఇంట్లోవాళ్లకి నచ్చింది. కాసి
తరపాత మా కుటుంబంలో వచ్చిన
సమస్యలవల్ల ఆ సంబంధం కుదరలేదు.
నాకు చాలా బాధ కలిగింది. అలాగే
పూజ్యో మాస్టరుగాల దగ్గరికి వెళ్లాను.
విషయమంతా వివరించాను. అప్పుడు
పూజ్యో మాస్టరుగారు సాయిబాబా
పటం ముందు రెండు చీటీలు వేసి
ఒక చీటి తీసి, “సీకు అంజసీ కుమారి
అని పేరున్న అమ్మాయితో వివాహం
అపుతుంది!” అన్నారు. వెంటనే నేను

తుళ్ళిపడి, “మాస్టారూ! ఇప్పుడు వద్దనుకున్న సంబంధంవాళ్ళ అమ్మయి పేరు అంజనీకుమారేనండి!” అన్నాను. దానికి పూజ్యలీ మాస్టరుగారు, “నాకేమీ తెలియదు. బాబా అలా చెప్పమన్నారు!” అన్నారు. 1986 లో నాకు వేరే అమ్మయితో వివాహమైంది. నా భార్య పేరు కూడా ‘అంజనీ కుమారి’!! పూజ్యలీ మాస్టరుగాల మాట పోల్లుపోకుండా అదే పేరున్న అమ్మయితో వివాహమైంది. పెళ్ళయ్యాక పూజ్యలీ మాస్టరుగాల దర్శనం చేసుకుని, ఆశీస్సులు తీసుకున్నాము. తరవాత నేను మా స్వంత ఊరైన మార్గపురానికి బబటీ చేయించుకుని వెళ్ళిపోయాను. దానితో పూజ్యలీ మాస్టరుగాలికి దూరమైపోయాను.

ఒకసారి పూజ్యలీ మాస్టరుగారు విజయవాడ ముత్యాలంపాడు బాబా మంబిరానికి వచ్చినపుడు నేనూ వెళ్లాను. ఆయన సత్సంగం చేస్తున్నారు. నేను దూరంగా నిల్చిని చూస్తున్నాను. అప్పటికి నేను వాలిని కలిసి దాదాపు రెండు సంవత్సరముల పైనే గడిచించి. నన్ను గుర్తుపట్టరేమో అనుకున్నాను. అంత దూరం నుంచి నన్ను రమ్మణి బిలిచారు. నేను దగ్గరకు వెళ్లి ఏమీ మాట్లాడకముండే పూజ్యలీ మాస్టరుగారు, “ఎప్పుడోచ్చావు? ఎక్కడ పుంటున్నావ్? ఏమైనా ఇబ్బందిగా పుంటే సామాను తీసుకుని నా దగ్గరకి వచ్చేయో!” అంటూ ప్రేమగా అడిగారు. నా కళ్ళు చెమర్చాయి. అప్పుడే కాదు ఇప్పుడు కూడా నా కళ్ళు చెమరున్నాయి. గడచిపోయిన రోజులు గుర్తుతెచ్చుకుంటే, ‘అప్పట్లో నేను వాలికి దూరమయ్యకుండా పుంటే ఆయననుంచి ఎంత ఆధ్యాత్మిక

సంపద పోంబి వుండేవాడినో కదా!’ అనిపిస్తుంది.

నాకు పూజ్యలీ మాస్టరుగారు సంహితాయన ద్విసాహస్రి ర్థంథం మీద, “దత్తానుర్ఘా ప్రాప్తిరస్తు!” అని సంతకం చేసి యిచ్చారు.

నాకు బాబా అంటే చాలా ఇష్టం. మా ఇంట్లో బాబా రకరకాల భంగిమలలో, రూపాలలో పున్న చిత్రపటాలు దాదాపు 28 వరకూ వున్నాయి. దత్తస్వామి అంటే అంతగా భావముండేటి కాదు. ఏదో ఒకటి రెండుసార్లు పారాయణ చేశాను. ఊరుకున్నాను. తరవాత ఒక చిత్రమైన సంఘటన జిలగింది.

మా అమ్మగాల సంవత్సరీకాల తరువాత సత్యనారాయణ ప్రతం చేసుకోవాలనుకున్నాము. దానికి మా అన్నకొడుకుని కూడా రమ్మన్నాను. వాడు, “దత్త జయంతి రాబోతోంబి కనుక నాకు గుళ్ళో ఆజ్ఞాపేకాలుంటాయి, రాలేను!” అన్నాడు. నేను వెంటనే ఆవేశంగా, “దత్తస్వామి గొప్పా, సత్యనారాయణస్వామి గొప్పా?” అన్నాను. ఇలా అన్న వెంటనే మడిబట్టలు తేవటానికి మేడమీదకి వెళ్లాను. ఆక్కడ మూడు కోతులు నా వెంట పడ్డాయి. వాటిని తప్పించుకోవడంలో నేను క్రింద పడ్డాను. కుడిచెయ్య విలగిపోయింది. ఆఫీసుకి వెళితే, ప్రాయవలసిన చెయ్య విలగిపోతే కార్యాలయానికి వచ్చి, ఏం చేయగలవు? సెలవు పెట్టమన్నారు. అప్పుడు వెంకయ్యస్వామి చలిత్త చబివాను. గొలగమూడి వెళ్లాను. బాబా చలిత్త చబివాను. శిలాండ్రీ వెళ్లాను. గురుచలిత్త చబివాను. గాణ్ణపురం వెళ్లాను. ఇక ఆక్కడనుంచి నాకు దత్తస్వామిమీద మనస్సు తిలగిపోయి,

దాదాపు 35సార్లు గాణ్ణపురం వెళ్లి వుంటాను. పూజ్యలీ మాస్టరుగారు ప్రాసిన ‘దత్తానుర్ఘా ప్రాప్తిరస్తు’ అనే ఆశీస్సులకు అంత బలముందని అర్థమైంది!

నా శ్రీమతిని బాబా, పూజ్యలీ మాస్టరుగారు సూచించినందుకు ఆమె కూడా పారాయణ చేసుకోవడం, మహాత్ముల దర్శనం చేసుకోవడం, యివస్సి చేస్తుంది. అంతేకాదు. పూజ్యలీ మాస్టరుగాలిని విష్ణుమూర్తిగా భావించి వాలి అప్పోత్తరం, పూజ్యలీ అమ్మగాలిని లక్ష్మీదేవిగా భావించి వాలి అప్పోత్తరం ప్రతిరోజు చేసుకుంటుంది. ఇలా వాలి ఆశీస్సులతో మా జీవనం నడుస్తోంది.

నేను, పున్నయ్య శాస్త్రిగారు ఒకసారి నాగోలులో పూజ్యలీ అమ్మగాల దర్శనానికి వచ్చాము. అప్పుడు పూజ్యలీ అమ్మగారు వాలిని శ్రీ కృష్ణమాచాలిగాల గులంబి, నన్ను పూజ్యలీ మాస్టరుగాల గులంబి చెప్పమన్నారు. పున్నయ్యశాస్త్రిగారు వాలి గురువుగాల గులంబి చెప్పారు. నేను, “అలా చెప్పడం రాదమ్మా!” అని పూజ్యలీ అమ్మగాలతో అంటే, “సరే, పత్రికకి ప్రాసి పంపించండి!” అని చెప్పారు. కాసీ ఇప్పటివరకూ నేను ఆ పని చేయలేక పాశాయాను. దానికి చాలా బాధపడేవాడిని. కాసీ ఇప్పుడు పూజ్యలీ అమ్మగాలికి యిచ్చినమాట నెరవేలిందని సంతోషపడుతున్నాను.

మా దంపతులిద్దలకీ ఇటువంటి మార్గాన్ని నిర్దేశించి నడిపిస్తున్న గురుదంపతులకు కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కులు. ●

శ్రీ తిలడీ సాయమభాబా చేసిన చమత్వాలు?

05వ హేచ్ తరువాయి

సామాజిక వ్యక్తిగత జీవితాలకు అవసరమైన శిక్షణతోపాటు తృప్తి శాంతులకు దోహదం జేసే ఆధ్యాత్మ విద్యను ప్రతివాలికే భోభిస్తే గాని, తిలగి వారు వారి సంతతికి భోభిస్తుండే సాంప్రదాయం ఏర్పడితేగాని - సమాజంలో ఎవరకి నుఫుశాంతులేగాక నిత్యావసరాలు గూడ అందలికే సమానంగా లభించే అవకాశం లేదు. అంతేగాదు సమాజంలో అవాంచనీయమైన అన్ని ధోరణులను గుర్తించి నిర్మహించడం, నేర్చడం ఎంత అవసరమో ధర్మానికి మూలస్తంభమైన నిజమైన ఆధ్యాత్మ విద్యను ప్రక్కదాలి పట్టించే విధానాలను కూడా - యోగచ్ఛయతుల ధోరణులను గూడ గుర్తించి నిర్మహించడం ప్రజలకు నేర్చడం విద్యయొక్క ప్రదాన ధర్మం. ఇది సమాజంలో ప్రతి ఒక్కరి కర్తృవ్యమున్నా. మంచి చెడ్డలను గుర్తించి మంచిని ఆత్మయించడం నేర్చడమేగదా విద్య యొక్క లక్ష్యం?

సజీవ సన్మిథి!!

17వ హేచ్ తరువాయి

కోఱనా, ఆధ్యాత్మిక మార్గదర్శకత్వం కోఱనా మనలను మనం వున్న స్థాయి నుంచి చేయి పట్టి నడిపించి,

తప్పటిడుగులు, తప్పటిడుగులు వేసే మనకు అవసరమైన శిక్షణనిచ్చి, సంస్కరించి, సన్మార్గంలో ముందుకు నడిపించి, పరుగెత్తించగల, లక్ష్యాన్ని చేర్పగల మాత్రదేవి బిష్ణుసాన్నిధ్యం మనకు లభించింది. ఇక మనం కోరవలసినదేమున్నది?!

పూజ్యాల్మి అలివేలు మంగమ్మ తలి తత్వాన్ని ఇంకా ఇంకా తెలుసుకోవడానికి ప్రయత్నించిన కొఢీ, మనమనసు వాలిని ఇంకా ఇంకా ధ్యానిస్తుంది, స్కరిస్తుంది, మనలో భక్తి ఉదయిస్తుంది, పరిపుష్టమవుతుంది, స్థిరమౌతుంది. అట్టి భక్తి పలన పూజ్యాల్మి అమృగాల అంతులేని బిష్ణ ప్రేమ మనకు అనుభవమౌతుంది. వారే మనకు ఆత్మబంధువు! వారే మనకు అండాదండా! జన్మజన్మలకు తోడూసీడా! దుఃఖమే లేని అనందమే వారు! వారు లేని చోటే లేదు! మనలోనూ, మన వెలుపలా వున్న వారి సన్నిధీ వారి స్వస్వరూపం! ఇలా వారి తత్వాన్ని భావన చేస్తూ వారి పవిత్ర సన్నిధానంలో ప్రతిక్షణం గడుపుదాం! మన హృదయాలనే వారి సన్నిధిగా మార్పుకుండాం !!

జై సాయి మాస్టర్

మాత్రదేవి స్థితులు

18వ హేచ్ తరువాయి

అమృగాలికి విన్నవించుకున్నాను. అప్పుడు పూజ్యాల్మి అమృగారు ఆ పాదుకలను ధరించి నాకు ఇచ్చారు.

అప్పటినుంచి నేను వాటిని పూజలో పెట్టుకున్నాను. ఈ చర్య ద్వారా పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలికి, పూజ్యాల్మి అమృగాలికి భేదం లేదని అర్థమైంది.

1999లో వేదమ్మ పెళ్ళికి మాకందలికీ ఆహ్వానాలు వచ్చాయి. మేము పెళ్ళికి వెళ్ళాము. అయితే పెళ్ళి సమయం వరకు వుండలేదు. రాత్రి భోజనాలు చేసి బయలుదేరపోయాము. అయితే వెళ్ళిపోయేముందు ఒక్కసారి నాకు పూజ్యాల్మి అమృగాలిని కలవాలనిపించింది. అక్కడ వుండేవ్యాచ్ఛాని అడిగితే పూజ్యాల్మి అమృగారు చాలా జిజీగా వున్నారని చెప్పారు. అయినా ఒక్కసారి నాగులంచి చెప్పమన్నాను. అప్పుడు పూజ్యాల్మి మాస్టరుగాలిని బాగా తలచుకున్నాను. వెంటనే పూజ్యాల్మి అమృగారు నన్ను రమ్మని పిలిచారు!! అక్కడ అంతా హడావిడిగా వుంది. పెళ్ళికి కావలసినవి అన్నీ అందరిచేతా పూజ్యాల్మి అమృగారు సర్లిస్తున్నారు. నావైపు తిలగి, “ఇని కూడా పెట్టువచ్చునా?” అని అడుగుతూ సర్లిస్తున్నారు. అమృకంటే నాకు బాగా తెలుసునని కాదు, నాకు కూడా వేదమ్మ పెళ్ళి పనుల్లో భాగం ఇచ్చి ఆ మహాకార్యంలో పాల్గొనే అవకాశం కల్పించాలని!! ఎంత ప్రేమమయులో కదా! అందుకే ఎల్లలు లేనిది వారి ప్రేమ! అటువంటి ప్రేమమూర్తులైన గురుదంపతులకు ప్రేమపూర్వక పాదాభావందనములు!!

ఓం కృపాపూర్ణాయై నమః!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎత్తిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ అధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole,
Hyderabad-68. Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapetla, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 08592233271

Send DD in favour of "Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)", Payable at Hyderabad or Ongole.

BOOKS CLASSIFICATION

1. BOOKS ON SHRI GURU DATTA

శ్రీ గురుని వై విరచితమైన గురుద్వాజ గురుదేవుల వై విరచితమైన గురుద్వాజ గురుదేవుల గ్రంథములు	
• శ్రీ గురు చరిత్ర + శ్రీ సాయి లీలామృతము (డోం)	499-00
• శ్రీ గురు చరిత్ర	199-00
• శ్రీ సంహితోయున గురు ద్విసాహస్రి	149-00
• శ్రీ దత్తావతార మహాత్మము	75-00

2. BOOKS ON SRI SAI BABA

ఖరిడి సాయిబాబా వై విరచితమైన శ్రీ ఖరిడి గ్రంథములు	
• శ్రీ సాయి లీలామృతము	199-00
• శ్రీ సాయి సస్విధి	199-00
• శ్రీ సాయి ప్రభోధామృతము	119-00
• శ్రీ సాయిసాధ పూజ	49-00
• షిరిడి రోరతులు	15-00
• శరిడి క్లీత్ సంయర్తనము	49-00
• సాయిసాధ ప్రవన మంజలి	10-00
• సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	10-00
• సాయి సూక్తి ఆచార్యవాచి	20-00
• శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	20-00

3. BOOKS ON MAHATMAS

జతర మహాత్మల గ్రంథములు	
• శ్రీ అక్కల్ కోట స్వామి	75-00
• శ్రీ తాజాద్దీన్ బాబా	75-00
• శ్రీ అవధూత వెంకయ్య స్వామి	99-00
• అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	75-00
• శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	75-00
• శ్రీ ఆనందమయి అమ్రు	75-00
• శ్రీ గురు సిద్ధారూడ స్వామి	99-00
• శ్రీ అవధూత చిపటం అమ్రు	99-00
• తేబేట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	99-00

4. BOOKS ON ANVESHANA & SCIENCE & RELIGION

అన్వేషణత్తు క్లమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
• వెచి నిజం	49-00
• మతం ఎందుకు	49-00
• విజ్ఞాన వీచికలు	99-00

5. BOOKS ON MEDITATION

ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
• ధ్యానయోగ సర్వస్వము	75-00
• బుద్ధ ధ్యాన పూర్ణము	49-00

6. BOOKS ON SPIRITUALITY & TATVA CHINTANA

అధ్యాత్మికత తత్త్వచింతన పూర్వ గ్రంథములు	
• సాయి మాస్టర్ ప్రపచనములు	199-00
• ఆధ్యాత్మిక జాగ్రత్తి	199-00

7. BOOKS ON PUJYA ACHARYA E.BHARADWAJA

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల వై విరచితమైన గురుదేవుల గ్రంథములు	
• మహాత్మల మయ్యిజద్దు	149-00
• భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	299-00
• మహా పురుషుడు	60-00
• సాయి మాస్టర్ స్వత్తులు -1	199-00
• సాయి మాస్టర్ స్వత్తులు -2	199-00
• ఆచార్య అమృత లేఖావళి	199-00
• మరో సంద చింపం	120-00
• మాస్టర్ అమృత వాక్యాలు	99-00

8. BOOKS FOR CHILDREN

బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
• బాలల సాయి లీలామృతము	49-00
• బాలల సాయిసస్విధి	75-00
• బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	75-00

9. BOOKS IN ENGLISH

అగ్గంలో విరచితమైన గ్రంథములు	
• SAI BABA THE MASTER	249-00
• SHRI GURU CHARITRA	149-00
• SUPREME MASTER	149-00
• TAJUDDIN BABA	149-00
• SAI BABA AND HIS TEACHINGS	149-00
• CHILDREN'S SAI BABA THE MASTER	80-00

10. BOOKS IN OTHER LANGUAGES

జతర భాషలో విరచితమైన గ్రంథములు	
• సద్గురు శ్రీ సాఇ బాబా శ్రీగురు	249-00
• కన్నడ సాయి లీలామృతం	249-00
• కన్నడ ప్రభోధామృతము	149-00
• కన్నడ గురు చరిత్ర	199-00
• కన్నడ సాయి సస్విధి	249-00
• బిలయా సాయి సస్విధి	249-00
• కన్నడ మిలారేపా చరిత్ర	119-00
• కన్నడ సాయి సపుర్త	119-00
• తమిల్ సాయి లీలామృతము	249-00
• తమిల్ షేరిడి పోరులు	29-00
• తమిల్ శ్రీ గురుచరిత్ర	299-00
• మలయాళ సాయి లీలామృతం	299-00
• మలయాళం గురు చరిత్ర	299-00

11. OTHER BOOKS

జతర గ్రంథములు	
• సత్యంగము భజన	10-00
• పురుష సూక్త రహస్యము	49-00
• మసము మన సంస్కరి	75-00

శ్రీ భక్త మహాల్మాపతికి శ్రీ ఐలడీ సాయినాథుని చే స్వయంగా ప్రసాదించబడిన వాల నిజపాదుకలు 5-5-23 తేదీన ఒంగోలు పట్టణం అరుదెంచాయి. ఆ రోజున మధ్యాహ్నం గం॥1:00 నుండి గం॥3:00 వరకు శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిలయము ఒంగోలులోను, తదుపరి సాయంత్రం గం॥6:00 నుండి గం॥9:00 వరకు శ్రీ అలివేలుమంగమ్మ దివ్యస్నేధానము గుమ్మితంపాడు వద్ద భక్త మహాశయులందరూ ఆ పాదుకా రూపంలో అరుదెంచిన శ్రీ సాయినాథుని ఆహ్వానించుకుని, దల్చించుకొని, పూజించుకొని తలంచారు.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,

Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2021-2023, Regd.No. 37926/83.

ప్రశ్నలే అలివేలు మంగస్తు తలి చ్ఛితీయ ఆరాదన మహాత్మువును తిథి ప్రకారము (వైశాఖ బహవళ సప్తమి)

13-5-2023 శసనవారం లే అలివేలు మంగస్తు ఉత్సవాలనుము, గుమ్మతింపాడు లో జలగింప.

భక్త జనులందరూ ఈ పవిత్ర కార్యక్రమంలో శ్రద్ధ భక్తులకే ఏలింపారు